

Esh-Shejh Muhamed Muteveli Esh-Shaëraviju

**PËRGJIGJET (FETAVAT)
E SHEJH SHAËRAVIJUT
NDAJ ÇDO PYETJEJE TË MUSLIMANIT**

**Që i nevojitet në jetën e tij
për të sotmen dhe për të nesërmen**

**Përktheu: Dr.Musli Verbani
Imam i QIKSHN-së**

Oslo, 2010

FETAVATË E SHAËRAVIJUT

PJESA E PARË

I

HYRJE

Falënderojmë Allahun, Zotin e gjithë botëve. Përshëndesim me selam Pejgamberin besnik, i cili është dërguar prej Allahut me udhëzimin dhe fenë e vërtet, i dërguar mëshirë për tërë njerëzimin. Nuk ka forcë as fuqi të ndryshojë dikush diçka, pos Allahut, të Lartit të Madhit.

Dhe ...

Sot, në kohën bashkëkohore ku bota është zhvilluar me shpejtësi të madhe, me asi shpejtësie, sa që atë zhvillim nuk e ka paramenduar më parë. Zhvillim, i cili i ka tejkaluar parashikimet, si të të paditurve, ashtu edhe të dijetarëve. Kjo çështje, ky zhvillim ia tërheq vërejtjen mendjes që të mos e teprojë në zbulimin e të vërtetave shkencore.

Në secilën epokë të njerëzimit nuk mund të vërejmë program më të mirë se të shariatit islam, po ashtu edhe sot ndihet nevoja dhe domosdoshmëria për të.

Pra, edhe në kohën kur njeriu ka arritur shkallën më të lartë të zhvillimit. Specifikë e Kur'anit është që prej fillimit të ekzistencës së saj i flet të gjitha mentaliteteve dhe të gjitha rrethanave të çdo vendi, sepse është gjithëpërfshirës, burim i pa shterur prej fillimit e deri në mbarim të kësaj bote. Kur'ani i flet bujkut, i cili punon tokën, jeton dhe vdes në të, mirëpo ai befasohej, sepse edhe te ai zë vend gjuha e thjeshtë, e pastër, sqarimi i drejtë, i përpiktë dhe i thukët, i cili depërton thellë në shpirtin e tij. Kështu, Kur'ani ndërlihd të gjitha poret e shoqërisë, të cilat nuk do të mundnin të afroreshin me ide dhe mendime disproporcionale. Mirëpo ai i bashkon me precizitet dhe renditje të mrekullueshme.

Kjo është ajo që vërteton se Krijues i njeriut është zbritësi i Kur'anit, i Cili po ashtu sqaron në përpikëri dhe thellësisht çdo gjë. Ky është shkaku se nuk mund të japim përgjigje të sigurt, sepse pas të gjitha sqarimeve dhe pasi që të gjithë njerëzit kuptojnë sekretet dhe fshehtësitë, secili thotë: "Unë jam i kënaqur me këtë sqarim, unë jam i qetësuar. SUBHANALLAH!

Shembull konkret: I flet intelektualit ashtu siç i flet njeriut të rëndomtë. Kjo është mënyra e cila i përshtatet zbulimeve shkencore dhe metodologjisë mësimore të zbulimeve më të larta të fizikës, sepse nëse ato zbulime i shikon dhe i zbërthen në bazën e tyre thelbësore, do të përfundosh në teoremën e thjeshtë.

Pasi që ligjet e Kur'anit janë obliguese, janë stabile dhe nuk janë të përkufizuara vetëm në një grup njerëzish, apo vetëm në një gjeneratë, apo vetëm për një epokë, atëherë është e patjetërsueshme që të çlirohet dhe të zhvillohet të kuptuarit mendor. Sepse ne ndodhemi në mes të dy çështjeve të domosdoshme në të njëjtën kohë, apo qartë të ndërlihdhura njëra me tjetrën, atëherë kushtëzohet që t'i përmbahemi kushteve dhe rrethanave të caktuara dhe të sqaruara. Ngase, nëse njëra vërtetohet e tjetra eliminohet ose ndryshohet, ose shpjegohet në formën e vet të veçantë, të përshtatshme dhe harmonike, por kuptohet gjithmonë duke iu përmbajtur bazave themelore dhe çështjeve kryesore.

Për këtë arsye është e domosdoshme të ndodhë ndryshimi i të kuptuarit dhe zhvillimi mendor që të përfshihet teorema me logjikën shkencore, ose e kundërta, përfshirja e logjikës shkencore në teoremë, përndryshe logjika e njeriut do të mbetet e ngurtë; zhvillimi mendor është pika kulminante e të gjitha sukseseve shkencore edhe pse zhvillimi shkencor (mendor) ka kaluar me mijëra etapa, prapësepër ka mbetur e paplotësuar, duhet që të mos kërkohet paralelizëm që të çlirohet prej njëres, sepse kjo e ka burimin prej Atij, i Cili nuk ndryshon kurrë.

Gurëzimi dhe ngrirja e mendjes nuk i ndihmon kulturës dhe etikës kur'anore, dhe nuk i nevojitet, sepse atëherë do të ishte imagjinatë e gurëzuar, por nëpërmjet shkëndijave të imanit shërues të bëhet shoqërimi i modernizimit dhe civilizimi.

Qëndrimi i gurëzimit mendor nuk i sjellë dobi kulturës dhe etikës kur'anore dhe nuk ka nevojë për një qëndrim të tillë, sepse një gjë e tillë nuk është asgjë tjetër, pos një gur.

Librat e tefsirit dhe tekstet e fikut, dhe udhëpërshkrimet e Muhamedit a.s., të gjitha janë në duart tona. Nuk ka çka të hulumtohet kur teksti veçse ekziston, por hulumtimi dhe përpjekja bëhet në çështjet që nuk janë të definuara saktësisht, dhe nuk janë të sqaruara definitivisht. Atëherë patjetër mendja duhet të anojë në një kahe pas hulumtimit dhe përpjekjes, duke e krahasuar me veçoritë e dispozitave tjera të ngjashme, nëse është i mundur harmonizimi i tyre ose duke i shikuar me rrjedhshmërinë e realitetit të logjikës dhe mendjes, por kuptohet pa e tepruar dhe pa tejkaluar në paragjykim. Kjo është çka ligjësimi e lejon.

Ndryshimet kanë ndodhur, nevojitet hulumtimi dhe shikimi se si e parasheh ligji i sheriatit dhe fesë në qenien e tij të re, e cila po ashtu ka marr pjesë në zbulimin e çështjeve tjera. Dhe përfundimisht duhet të zhvillohet mendja në krah të këtyre çështjeve, për të sqaruar dhe argumentuar edhe më mirë, dhe ta zgjerojë hapësirën e tij që ta zë vendin e tij në civilizimin islam sot, ashtu siç e ka pasur në të kaluarën, duke u zhvilluar me program të fortë jo artificial, me program kontinuel, se në të kundërtën do të mbesim mbrapa dhe do të mbesim të harruar.

Aishja r.a. ka thënë:

“I Dërguari i Allahut gjithmonë kur ishte çështja që të zgjedhë në mes të dy çështjeve, e zgjidhte atë e cila ishte më e lehta për umetin e tij”.

Me të vërtetë ai ka qenë mëshirë për të gjithë botët!

Ka shkuar një njeri dhe i ka thënë Pejgamberit s.a.v.s.:

“O i Dërguar i Allahut, çka mendon nëse largohem definitivisht prej haramit dhe praktikoj hallallin, a do të hyj në Xhenet? I është përgjigjur: Po”.

Kjo është hallall; kjo është haram; pra program i thjeshtë, i lehtë, i kompletuar dhe jo ekstrem. Po ashtu përmbajtje me seriozitet i planprogramit të drejtë ose angazhim dhe edukim për t’iu përmbajtur me seriozitet.

Imami, Muhamed Muteveli Shaëraviju, na ka sqaruar pika të shumta, i ka afruar dhe tërhequr shumë kuptime të luhatshme, ka zgjedhur shumë çështje enigmatike të njerëzve, të cilët kanë qenë ekstrem në tavolinën e tij të shijshme, me sqarimet e tij mahnitëse, me të cilat sqarime i qetëson zemrat dhe na lehtëson çështjet, na lehtëson rrugën e thirrjes në islam, para vështirësive të injorantëve dhe kompleksëve.

Allahu i ka dhuruar atij metodologji të sqarimit të qartë dhe të thjeshtë, dhe të pakomplikuara, nga kjo ai arriti kulminacionin e fuqisë, besnikërisë dhe ndershmërisë. Ndërsa ne shkruajmë prej tij, përmbledhim idetë e tij, transmetojmë prej tij, përshkruajmë prej tij.

Të shkruash histori është prej çështjeve më të vështira dhe më të komplikuara, posaçërisht të këtij umeti, e të këtij dijetari të madh, ngase patjetër duhet të ruhet trashëgimia e këtij imami të njohur me sinqeritet, përkushtim dhe të kompletuar, por pa e tepruar.

Kërkojmë mbrojtje prej Allahut nga dituria e padobishme, sepse e mira e diturisë është dobia dhe përfitimi.

Çdo dijetar të njohur patjetër duhet ta regjistrojë historia ose të shkruhen bashkëkohanikët, për të mos lejuar të fshihen gjurmët e gjeneratave, sepse vdekja, fatkeqësitë dhe tragjeditë janë çështje që i nënshtrohen harresës dhe anashkalimit.

Është fjalë boshe të themi se s’kemi nevojë për akide, por mendjelehtësi më e madhe është të mendohet që akideja të jetë pa ngarkesa me obligime dhe pa projekt, i cili tregon rezultatin. Dhe kur ndjenjat gërshetohen, atëherë pëlqehet planprogrami qiellor. Kjo është pengesë dhe moslejmim i lajthitjeve dhe zbrazëtisë.

Ka njerëz, të cilët polemizojnë për të mos u kuptuar, por të tjerët nuk polemizojnë për të kuptuar, por këta polemizojnë, sepse dëshirojnë të tregojnë se janë të kuptueshëm dhe nëpërmjet debatit dhe polemikës zbulohen fshehtësitë e njerëzve.

Ata të cilët u ligjërojnë njerëzve atë që e dinë, as nuk festojnë, as nuk kanë çka të fshihen e të mos dëgjon, sepse atyre nuk u sillet diç e re. Ndërsa ai i cili sqaron atë çka nuk e dinë tjerët apo

depërton në mendjen e tyre dhe e pranojnë me seriozitet dhe përgjegjësi, dhe dëshmojnë pjekuri të gjenialitetit, atëherë ata gëzohen dhe dëgjojnë me vëmendje atë projekt. Ndërsa nëse ndërlikohet diçka apo pështillet dhe nuk ka sukses për ta treguar atë që dëshirojmë të depërtojë në zemrat e tyre, pra për të mbushur zbrazëtinë e diturisë, sipas tyre nuk ka dobi prej diturisë së tij, sepse i afërt është ai i cili sjellë dobi së afërmi.

I kam telefonuar profesorit tonë, Imamit të mirënjuhur - Shejh Muhamed Mutevelij Shaëravijut, i kemi forcuar marrëdhëniet tona, dhe e ka hapur zemrën e tij, shpirtin e tij dhe shtëpinë e tij. Gjithmonë më ka dhënë shpresa kur kam ndier mosrealizim të qëllimit. Dhe siç e kam pasur zakon, nuk kam kursyer kohë, çoftë e shkurtër apo e gjatë, të jetës sime, por e kam ditur se është dituri dhe për mësim, dhe dobi të përgjithshme. I jam përkushtuar të gjithë kohës dhe nuk kam dëshirë që t'i dëgjoj vetëm unë dhuntitë e Shejhut të mirënjuhur. Nuk dëshiroj që influentimi të jetë vetëm tek unë, por influenca të jetë edhe te të tjerët. Për këtë arsye kam dëshiruar që t'i përmbledh dhe t'ia përcjelli gjeneratave të ardhshme atë çka më ka mundësuar Allahu, për dobi të përgjithshme dhe për të mirën e fesë.

Kur fliste Shejh Shaëraviju për mjekësinë, ndërsa, edhe pse jam mjek, kam vërejtur se i shpjegon të vërtetat mjekësore me precizitet të rrallë, të cilat as që i kam dëgjuar në fakultetin e mjekësisë, por vetëm pas specializimit, dhe për çudi ai diskutonte me mua për mjekësi si mjek specialist, i cili teorinë shkencore i vendosë në praktikë me bindje të thellë, të cilat ne mjekët nuk i kemi ditur, por i kemi kuptuar vetëm pas një analize, elaborimi dhe mësimi të gjatë. Prej tij kam mësuar shumë çështje dhe kam marrë prej filozofisë mjekësore, të cilat nuk i kam ditur më parë, sa që kam menduar se Shejh Shaëraviju ka studiuar mjekësinë, dhe është specializuar në atë drejtim. Kur përgjigjesha në pyetjet e lexuesve në revistën "Livaul Islam", po ashtu për çështje të operacionit kur isha redaktor në revistën "Hilal" dhe "Tesavuf Islami", dhe isha kryeredaktor i revistës "Minberul Islami", gjithashtu kisha rubrikën "Mjeku i juaj specialist", e kam kuptuar vlerën e fjalës, prandaj respektoj mendimet e tjerëve, andaj unë jam në dialog me ta në librat që i kam botuar edhe më herët. E kam parë të arsyeshme dhe të domosdoshme se ka ardhur koha për t'iu përgjigjur letrave të lexuesve, të cilët kërkojnë fetva bashkëkohore për çështje, si p.sh.: përdorimi i mjeteve për mosshtatëzani dhe si e parasheh sheriati këtë. Po ashtu më kanë ardhur pyetje, si: Çfarë qëndrimi ka feja për bankat aksionare me xhirollogari bankare, çeqet investuese; pyetje rreth martesës së përkohshme, çfarë dispozite ka, dhe ligji për martesë të tillë - a është shfuqizuar apo jo; po ashtu martesa Urfij – Tradicionale, çfarë dispozite ka, se a është e lejuar apo e ndaluar.

Po ashtu pyetje të shumta për femrën, për çështjet ku nuk ka vendim të prerë, ku mendja nuk mund të definojë saktësisht se a është gabim apo jo, por luhatet dhe është në dyshim.

Pasi që këto çështje kanë rëndësi të posaçme dhe pasi që dijetarët kanë folur shumë, kam dëshirë t'u përgjigjem lexuesve të nderuar, me pyetjet e tyre të vazhdueshme, ashtu si mendon Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju në këto çështje. Mirëpo ka qenë e patjetërsueshme që takimet të jenë të vazhdueshme. Mirëpo besimtari i mençur këto çështje i kupton në bazë të rrethanave dhe gjendjes, dhe në bazë të bisedës së rëndomtë mundet t'i perceptojë çështjet e caktuara.

Ndonjëherë dijetari jep vendim për një çështje të caktuar kur t'i bie ndërmend gjatë bisedës për një çështje tjetër, duket se është lëvizje jo e dëshiruar, mirëpo ajo sinjalizon në vërtetimin apo mohimin e ndonjë çështjeje. Për këtë arsye patjetër duhet pasur parasysh dhe duhet përqendruar vëmendjen në çdo imtësi dhe në çdo çështje të madhe, të cilën e thotë ky personalitet me famë.

Çdo herë kur jam ulur dhe kam biseduar me të dhe kemi parashtruar së bashku një ligj prej ligjeve apo një çështje prej çështjeve për të treguar dispozitën për të, apo sqarimin e ndonjë sekreti prej sekreteve të tij, menjëherë në brendi të mendjes sime është paraqitur gjendje e jashtëzakonshme dhe është hapur memoria dhe është qetësuar mendja, e cila nuk ngopet.

Sqarimi i tij është i ëmbël, ai i tregon gjërat me ngrohtësi, burimet e tij janë të kulluara dhe të pastra, që përputhen me natyrshmërinë dhe i pranon intelektin, e cila ngritet lulëzon dhe jep fryte.

O Zoti im, prej këtij libri sill dobi, bëre prej veprave që peshojnë në fletushka dhe vendose në kandarin e veprave të mira, atë Ditë kur do të takohemi, bëre prej veprave të cilat na afrojnë te Ti, dhe të jetë prej sqarimit të librit Tënd fisnik, dhe sunetit të Pejgamberit Tënd besnik, i cili do të bëjë shefaat në Ditën e Vështirë, atë Ditë kur njeriu do të thotë: Mjerë për mua, po pse kam tejkalar dhe nuk iu kam afruar Allahut; Atë Ditë kur njeriu thotë: Mjerë për mua çka paskam vepruar në jetën time; Ditën kur çdo njëri do të konfrontohet me veten e tij; atë Ditë çdo çështje është vetëm e Allahut!

O Zoti ynë! Pranoje prej nesh se vërtet Ti dëgjon dhe je i Ditur.

Kajro, Janar, 1981

Rebiul Evel, 1401

Dr. Sejid Xhemil

SHAËRAVIJU DHE SËMUNDJET NGJITËSE

U zhvillua një bisedë në mes të Imamit të nderuar dhe të mirënjohur, Muhamed Muteveli Shaëravijut dhe të tjerëve që ishin të pranishëm. Tema ishte për një çështje në lëmin e medicinës dhe tepër e thellë. Unë u befasova kur shejhu shpjegonte medicinën si të ishte i specializuar në atë drejtim, sikurse të ishte ai i cili ka studiuar medicinën thellë dhe ka një përvojë të madhe. Sqaron

bukur, flet i sigurt, hyn në detaje. Ne veç kemi qenë në fakultet të medicinës, kemi dëgjuar ligjërata, pastaj atë që e kemi dëgjuar e kemi përcjellë në praktikë. Profesorët na shpjegonin temat kryesore, mirëpo, në shumicën e rasteve, shumë tema bëheshin të paqarta për ne, pastaj ata mundoheshin me një angazhim të madh për të na sqaruar në detaje, derisa e kuptonim mirë, derisa ngulitej në mendjet tona dhe pas një kohe ne gjatë jetës në praktikë hasnim në shumë vështirësi. Mirëpo, ja unë mjek i specializuar, prapë student i medicinës pranë prof. dr. Muhamed Muteveli Shaëravijut!

I thashë: Sëmundjet ngjitëse dhe trashëguese fillojnë si sëmundje shëruese (të përkohshme) dhe nuk shoqërohen me temperatura të larta, e kjo për shkak të neglizhencës, pakujdesisë dhe përtacisë, sepse i sëmuri nuk ndien dhembje në to. Dhembja gjithmonë është rruga e cila të nxitë për shërim dhe për ta kërkuar ilaçin.

Imami i mirënjohur tha:

Për këtë arsye Islami kujdeset për shëndetin e muslimanit duke ndaluar prostitucionin, për të mos u përhapur këto sëmundje, që muslimani të mos e zbrazë përbërjen (farën) e tij vetëm se në familjen (bashkëshorten) e tij, se përndryshe kanoset rreziku i përgjithshëm dhe kanoset rreziku i katastrofës.

Për këtë arsye shohim se i sëmuri lëngon me qarkullimin e madh të qelbit me urinë me vite të tëra, kurse ai heziton për t'u shëruar dhe nuk interesohet për shërim, sepse ajo nuk është e shoqëruar me dhembje ose temperaturë.

KANCERI DHE DHEMBJET E TIJ

Shejh Shaëraviju më pyeti:

A e di, pse kanceri paraqitet (identifikohet) befasisht?

A e di, pse nuk ndien i sëmuri prej kancerit dhimbje në fazën e parë të tij?

A e di, pse i sëmuri kanceroid ndien dhimbje të madhe në fazën e fundit?

Pasi i dëgjova këto pyetje me vëmendje, e riktheva mendjen time në të kaluarën dhe menjëherë m'u kujtuan pyetjet disi të ngjashme, të cilat m'i ka parashtruar komisioni i mbrojtjes së diplomës së fakultetit kirurgjik. Ishte në pyetje kanceri i gjinjve dhe shkaqet e infektimit të tyre. Pastaj të sëmurën e sjellën në sallë të operacionit për t'i bërë disa analiza. Prej operimit të mëhershëm u vërtetua se infektimi ishte përhapur në tërë gjirin, i shoqëruar me puçrra limfatike nën kraharror, dhe kjo u kuptua se është përhapur për shkak të operimit të mëhershëm në këtë pjesë.

Pyetjet e komisionit kanë qenë:

- *Cili është shkaku i përhapjes së kancerit gjatë operimit?*
- Për shkak të kancerit femëror (rrënjëve të tij) – u përgjigja.
- *Çka nënkuptohet me fjalën rrënjë (femëror)?*
- Infektimi prej puçrrave limfatike.
- *Po pse?*
- Sepse është prekur, ndikuar prej elementeve kancerogjene dhe kështu është përhapur, dhe kjo për arsye se identifikimi është bërë vonë.
- *Cili është shkaku i identifikimit tepër vonë?*
- Sepse kanceri i gjinjve nuk shkakton dhimbje të konsiderueshme në fillim dhe për këtë arsye nuk i kushtohet vëmendje, dhe nuk shikohet.
- *Pse në shumicën e rasteve të kancerit dhembjet e mëdha paraqiten në fazën e fundit?*
- Sepse ajo përhapet gradualisht dhe arrin në masën më të madhe, dhe kështu bën presion në hapësirën përreth, dhe aty shkakton ngushtim dhe lodhje, e nga aty rezulton dhimbja e madhe.

Shejh Shaëraviju më sqaroi mua se si kanceri shkakton dhimbje të madhe në fazën e fundit të tij: Allahu i Lartmadhëruar ka bërë që çdo organ të ketë hapësirën e vet të lëvizjes në trupin e njeriut. Allahu i Lartmadhëruar e ka strukturuar në hollësi që çdo pjesë organike të jetë harmonike me pjesët tjera. Gjoksini e ka bërë për ta mbrojtur zemrën prej çdo fërkimi apo ndeshjeje, po ashtu edhe mëlçinë dhe mushkëritë, përqendrimi i tyre brenda gjoksit u siguron atyre që të mos qahen (pëlçasin), sepse ndeshja me çdo trup fizik ato do të pëlçitnin, pra do të qaheshin mushkëritë dhe mëlçia.

Kur të lëngon një organ prej organeve prej kancerit, atëherë ajo zbrazëti funksionon jonormal dhe shkaktohet çrregullim. Kështu përhapet shumëfish kanceri nga hapësira e mëparshme dhe çrregullon hapësirën e tjetrit organ, i bën presion atij, ia zë frymën, e kjo është shtrëngim i madh dhe mizori e madhe ndaj organit tjetër, e atëherë bërtet i sëmuri, sepse ka filluar konflikt mes organeve të brendshme, e kjo dhimbje shumëfishohet pasi që ato pjesë janë plasaritur dhe janë thyer.

POZITIVITETI I MASHKULLIT DHE NEGATIVITETI I FEMRËS

Zoti i Lartmadhëruar ka vendos lidhjen seksuale në trupin e njeriut me qenë fshehtësi prej fshehtësive dhe urtësi prej urtësisë së Tij.

Dhe kontaktin fizik seksual e ka bërë prej çështjeve më të mëdha, në të cilat anon mendja, epshi dhe shpirti. Ajo është kërkesë shpirtërore, trupore dhe mendore. Nëse para një njeriu kalon një femër e

bukur, me pamje të zbukuruar e tërheqëse, por bukuria e saj këtij njeriu nuk ia tërheq ndjenjat, atëherë mjekësia konstaton se ai njeri është i sëmurë, pa ndjenja të epshit dhe mangësi seksuale. Në medicinë ky person menjëherë duhet t'i nënshtrohet shërimit, sepse ai është pa ndjenja seksuale në aspekt mjekësor dhe sëmundja duhet të shërohet, sepse nuk ka kurrfarë ndjenja. Kjo është sëmundje prej sëmundjeve kyçe të trupit të njeriut. Seksualiteti në trupin e njeriut është çështje që duhet të jetë në kulminacion të ndjenjave dhe në kulminacion të kënaqësisë. Allahu e ka bërë këtë, sepse nëpërmjet saj shtohet lloji dhe nuk zhduket, por mbetet njeriu si krijesë normale e llojit të pazhdukur. Kur i fola shejh Shaëravijut për këtë çështje, ai u paraqit si mjek specialist, diskutoi me logjikë shkencore për praktikën mjekësore, të cilën e kisha lexuar dhe e kisha studiuar me vite të tëra.

I nderuari tha:

Kur të ndodh kontakti në mes mashkullit dhe femrës, mashkulli e ka rolin pozitiv, sepse ai e hedh *menin* (*farën*), e cila bashkëdyzohet. Ai për këtë i nevojitet mund dhe angazhim i madh, ndërsa për të bërë këtë femra e ka rolin negativ, sepse ajo bën vetëm hapjen për lirim e rrugës, për hyrjen e organit të mashkullit, që me lehtësi të depërtojë dhe të mos ketë vështirësi.

Nuk ndodh shtatzënia derisa të mos bëhet bashkëdyzimi i mashkullorit dhe vezores, mirëpo çdo kontaktim seksual i femrës nuk lëshon vezoret, mirëpo vezoret lëshohen njëherë në çdo muaj, dhe atë në mënyrë të rregullt. Për këtë arsye roli i mashkullit është pozitiv, ndërsa i femrës negativ ose më pak pozitiv.

Ky shpjegim dhe ky sqarim i të nderuarit shejh Shaëravijut më ka mahnitur, dhe më ka befasuar, sepse njësoj e ka sqaruar edhe profesori ynë i njohur dhe i mrekullueshëm, dr. Muhamed Talat, Zoti e mëshiroftë, i cili ka qenë profesor i funksionimit të pjesëve të trupit në fakultetin e medicinës.

Sa i përket kësaj çështjeje (vol. IV) - KOMENT I DR. SEJID XHEMIJLË:

Ndoshta dikush thotë e pyet: Pasi që mashkulli është aktiv e femra pasive, atëherë pse procesi i shtatzënisë të mos ndodhë vetëm me spermën e mashkullit, e të mos ketë nevojë femra fare për pjesëmarrje në atë proces, sepse kuptimi i negativitetit do të thotë *mospasja nevojë fare?*

I përgjigjem atij me shpejtësi: Jo, kurrësi jo! Ky element negativ është i domosdoshëm, patjetër duhet të marr pjesë në këtë proces, ai është element negativ, por që plotëson dhe është pjesë kryesore dhe e domosdoshme. Shembull për këtë kemi lidhjen elektrike: nuk bën dritë poçi elektrik pa u lidhur ana e kundërt. A mund të qarkullojë rryma elektrike apo patjetër duhet të lidhet pozitivit dhe negativit që të bashkohen, e pastaj të formohet rryma, e cila bën dritë?

Njësoj është edhe me trupin, i cili ka lëvizje dinamike. Mashkulli për çdo kontakt seksual hedh spermën, e cila mbarëson kur të dojë dhe ku të dojë. Mirëpo femra nuk është në gjendje që të mbarësohet për çdo kontakt seksual të burrit të saj. Sepse fazat e mbarësimit të saj janë të përcaktuara në epoka të caktuara.

MJETET E MOSSHTATZËNISË

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për “Azlin” (tërheqja e organit mashkullor prej vagjinës para ejakulimit), ai ka thënë: “*Pse a po e praktikoni një gjë të tillë*”. Këtë e ka përsëritur tri herë, e pastaj ka vazhduar: “*Çdo shenjë gjallesë që e ka parapa Allahu të jetë deri në Ditën e Kijametit, do të jetë e krijuar gjallesë*”.

Në sahihun e Muslimit: “Vetëm se ju nuk e veproni (përfundimin e plotë seksual), Allahu prapë se prapë atë *gjallesë* që e ka shkruar të jetë e krijuar deri në Ditën e Kijametit, do të jetë e krijuar ajo *gjallesë*.”

Po ashtu në një rast tjetër kur është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për *azlin* (tërheqja e organit mashkullor prej vagjinës para ejakulimit), është përgjigjur: Çdo spermë nga e cila është caktuar të lindet fëmijë dhe që Allahu dëshiron që të krijojë fëmijën (diçka), nuk mund ta pengojë askush”.

Koment:

Dr. Sejid Xhemil mendon se është domosdoshmëri që të vendoset ligj i rreptë për përdorimin e çfarëdo mjeti për pengimin e shtatzënisë, përpos në rastet kur lejon sheriatu islam për shkak të domosdoshmërisë, për të mos u përhapur dukuritë me të cilat nuk është i kënaqur Allahu i Lartmadhëruar. Allahu na mbron nga lajthitjet dhe nga rënia në humnerë nga mëkatet.

Një ditë ishim duke ngrënë drekë së bashku me shejh Shaëravijun në shtëpinë e tij, me ç’rast ia parashtrova pyetjen në lidhje me ata, të cilët i përdorin mjetet e moshtatzënisë për shkak se fëmijët e shumë u sjellin vështirësi dhe probleme në jetë, me arsyetim se nuk mund t’ua sigurojnë rrezikun, kjo sipas mendimit të tyre, e ai m’u përgjigj:

Në shohim se, shumë njerëz vdesin dhe lënë pas tyre fëmijë të vegjël, mirëpo Allahu cakton që të u përkushtohet përkujdesje, dhe Allahu përkujdeset për ta, e kështu ata fëmijë rriten dhe arrijnë shkallët më të larta në jetën e tyre, gjë që kurrë nuk do ta arrinin po të kishin qenë gjallë baballarët e tyre.

FEMRA DHE MBULESA

Sa i përket çështjes së mbulesës, shejh Shaëraviju ka qëndrim të butë dhe të lehtë. Sikurse e dimë ai gjithmonë në qëndrimet e tij është praktik, i natyrshëm, modest, i ngrohtë dhe flet me logjikë dhe intelekt të të madhështorëve, pasi që ai është i flaktë në fenë e pastër dhe thirrje të suksesshme për ta pranuar njerëzit në përgjithësi planprogramin e Zotit të vërtetë dhe të Lartmadhëruar. Përkundër asaj se, koha moderne lëngon me dukuri të shëmtuara, ai prapëseprapë thërret me urtësi, me këshilla praktike, polemizon për gjëra të cilat sjellin rezultat dhe janë të suksesshme, pa ngarkesa dhe pa fanatizëm.

Sa i përket formës së mbulesës së femrës muslimane, shejh Shaëraviju, në emisionin televiziv, sqaron në detaje çdo gjë, mirëpo ai është njeri praktik, ai gjithmonë përqendrohet dhe angazhohet në studimin dhe elaborimin e çështjeve në thellësi, në brendësi, ai është njeri i cili depërton në brendësi të njeriut. Derisa ishte musafir i emisionit tim televiziv, më ka thënë:

Ne dëshirojmë që në zemrën e femrës muslimane ta rrënjosisim Imanin dhe kur të forcohet rrënja e imanit në brendësinë e saj, ajo vetë do ta kërkojë mbulesën, dhe bindet se mbulesa është mjet i shkëlqyeshëm për t’u mbrojtur nga shigjetat dhe lajkat e shejtanit.

Shejh Shaëraviju vërteton parimin e rëndësishëm. E ai parim është bindja dhe qetësimi i bazës dhe i asaj mbi të cilën mbështetet tërësia e qenies në brendësi. Nga kjo vërtetohet se imani buron nga brendësia, e pastaj tregohet dhe plotësohet në pjesën e jashtme.

Imani i pjesëve të brendshme ka prioritet dhe është më parësor se imani i pjesëve të jashtme. Hapësira e shpirtit dhe e zemrës patjetër duhet të mbushet me elemente të jetës së besimit. E nga aty,

ajo angazhohet dhe kërkon të jetë e qëndrueshme, edukative dhe sa më e qëndrueshme edhe me pjesët e jashtme, pasi që besimi jonë i plotë është në mbulesën e plotë të femrës islame, sipas sheriatit, sepse kjo e ruan dhe e siguron familjen islame, e me të e mbron shoqërinë islame.

Koment:

Për të vërtetuar mendimin e shejh Shaëravijut themi: Dëshira e seksit për mashkullin është njësoj edhe te femra; e para e forcon të dytën, ndërsa e dyta e tërheq të parën. Ky është një sekret interesant i instinktit dhe e gravitimit të dy gjinive, të mashkullit dhe të femrës, dëshirë e cila është pa dëshirën e tyre, sepse hormonet seksuale janë shkaktarë tek të dytë. Kur femra vishet me mbulesën islame dhe mbulohet tërësisht, pra i mbyll dyert e bukurosisë dhe dyert indikativë dhe tërheqëse, ndërsa ajo veç i ka sytë e saj, me të cilat sheh gjithçka.

Këtu paraqitet një pyetje mjekësore, shpirtërore dhe filozofike: *Çka është ajo që ndërprejnë apo pengon fatkeqësinë dhe e ulë tensionin dhe ndjenjat te ajo?*

Procesi i ndjenjave të femrave është pa lajka, sepse ajo është procesi i dëshimit dhe shikimit. Kur ajo e sheh një djalë të ri, të pashëm, me trup të përkryer, të ndriçuar dhe të bukur, atëherë menjëherë hormonet femërore e nxisin epshin e saj për ta pëlqyer dhe për ta dashur, mirëpo përmbajtja e saj në planprogram dhe obligueshmëria ia ndërprejnë asaj dhe nuk e lejon në mëkat.

Po të mos ishte kjo, atëherë problemi do të vazhdonte kur të fillonte nxitja edhe prej vet mashkullit. Ende topi është në anën e femrës, sepse ajo e sheh dhe ajo ende posedon elementet e dashurisë dhe ndjenjat për seks, dhe nuk mund t'i kryej nga vetvetja e saj. Për këtë arsye, ashtu siç Allahu i ka urdhëruar meshkujt për ta ulur shikimin e tyre, ashtu i ka urdhëruar edhe femrat për uljen e shikimit të tyre, me qëllim që të ndërpritet rruga që shpie në tërheqje dhe në imoralitet.

Dhe, përderisa imani është i fortë dhe i ndritur, dashuria ndaj Allahut depërton në trupin e njeriut dhe atë e ngrit në pedestalin më të lartë, që do të thotë se: e ngrit trupin e njeriut në pastërtinë e melaqeve, të cilat nuk janë të njollosura me asnjë mëkat. Dhe çdo herë që shpirti ngrihet në qiell, në horizontin sa më të lartë, çdo herë epsheet e trupit radhiten nën të dhe shndërrohet në mjet, në shërbim, dhe i mbikëqyrë e i kontrollon, dhe ndien qetësi kur ta përkujton Allahun. “Pra, duke përkujtuar Allahun qetësohen zemrat”.

Çfarë vlere ka trupi para shpirtit shkëlqyes dhe të pastër? Normalisht nuk ka kurrfarë vlere, kur trupin e dobësojnë ditët dhe e shkatërrojnë vitet, dhe e harxhojnë aksidentet. Mirëpo, sa i përket shpirtit, sado që kalojnë vitet e jetës dhe sado që trupi vjetërsohet, shpirti ripërtërihet, forcohet e nuk dobësohet.

BARAZIA E FEMRËS DHE MASHKULLIT NË PUNË

Pyetje:

Pasi që femra merr pjesë në të gjitha fushat e punës, puna e saj na kërkon që ajo të barazohet me mashkullin, saqë në këtë shekull femra garon me mashkullin në punë, pasi që ajo është bashkëpjesëmarrëse në punë, ajo ka të drejtë të kërkojë barazi në të gjitha çështjet. A nuk është kjo

në kundërshtim me ajetin Kur'anor, ku Zoti i Lartmadhëruar thotë: **“Dhe meshkujt kanë shkallë më të lartë mbi ta (femrat).”** Dhe po ashtu në ajetin tjetër: **“Meshkujt janë më të fuqishëm dhe më prioritarë se femrat, në atë çka i ka vlerësuar Allahu, disa prej tyre mbi të tjerët, dhe në atë çka shpërndajnë ata prej pasurisë së tyre”.**

Muhamed Muteveli Shaëravi përgjigjet:

Bashkëshortja thotë: Do të punoj me qëllim që burrit tim t'ia lehtësojë vështirësitë. Mirëpo, përkundrazi ajo ia shton vështirësitë atij, ashtu qysh ia shton vështirësitë vetes. Ajo nuk i ka lehtësuar atij asgjë, ai nuk e ka reduktuar përgjysmë orarin e punës së tij, por ai punon me orar të plotë.

Si mundet që ajo t'ia lehtësojë burrit të saj, kur ai punon pandërprerë dhe me orar të plotë! Njeriu duhet, pikë së pari, të shikojë punën e tij, ta dijë kufirin e punës dhe aftësisë së tij, e tek pastaj të angazhohet si të dojë, e pas kësaj e përcakton standardin e jetës së tij në bazë të të ardhurave të tij. Mirëpo, nëse e përcakton kufirin se sa dëshiron të ketë të hyra për të jetuar, mirëpo ato nuk mund t'i realizojë, atëherë ai orientohet në çështje tjera, mirëpo mund të lakojë dhe të mëkatojë, kështu që ai korruptohet dhe jep mito me qëllim që ta arrijë atë standard. Mirëpo ne themi: Jo! Standardi nuk përcaktohet derisa ta dish fuqinë dhe aftësinë tënde në punë. Me fjalë të tjera, derisa ta dish sasinë e të hyrave tua dhe nivelin e jetës tënde, e pastaj ti e përcakton sasinë e nevojave tua.

Nëse femra dëshiron ta ngreh nivelin e jetës së saj, më atë çka nuk e largon nga roli i saj si bashkëshorte dhe nga roli i saj si nënë, e cila përkujdeset për fëmijën e saj, dhe nuk e largon prej fushës së natyrës së saj, ajo ka të drejtë të punojë, por përbrenda aftësive të saj.

Femra duhet ta dijë llojin e punës së saj dhe mos të kalojë mbi aftësitë e saja. Kur'ani na tregon rastin e Musa a.s. me dy vajzat e pejgamberit Shuajb. Tregim, i cili përcakton domosdoshmërinë e punës së saj brenda kufijve: **“Dhe babai ynë është shumë plak”.** Kjo ka qenë domosdoshmëri, e cila i ka shtyrë ato të punojnë, por brenda kufirit të tyre: **“Nuk mund t'iu jap ujë bagëtisë derisa të shkojnë barinjët”.** Ndërsa detyrë e shoqërisë është: **“Dhe u ka ndihmuar atyre që bagëtia të pinë ujë”.** Pastaj, për të ardhur gjërat në vend: **“O babai ynë, shpërbleje atë”.** Babai i tyre e ka fejuar njëren vajzë me Musa a.s. për siguri, për shpagim të punës dhe për plotësimin e ndjenjës së vajzës së saj: **“Vërtetë unë dëshiroj të të martoj me njëren prej këtyre dy vajzave të mia”.**

SUNETIA DHE HAFADI

Suneti quhet rrethprerja e organit gjenital te meshkujt. Hafad quhet prerja (shkurtimi) i buzëve të organit gjenital te femrat.

Te hafadi prehet (hiqet) e tërë teprica e buzëve të organit gjenital të femrave, këtë e kanë praktikuar edhe egjiptasit e vjetër.

Imam Kurtubiju transmeton se Pejgamberi s.a.v.s. ka lind i bërë sunet, kështu ka lind edhe Ibrahim i a.s., ndërsa ai e ka bërë sunet Ismailin a.s..

Thuhet se feja e pastër, pra është e çiltër, dhe thuhet Ibrahim i pastër, pra Ibrahim i çiltër, që do të thotë i bërë sunet.

Muhamedi a.s. ka thënë: “Sunetia është sunet për meshkujt, ndërsa e pëlqyeshme për femrat”.

Dijetarët mendojnë, se për këtë çështje dijetarët kanë dhënë mendime të ndryshme.

Disa mendojnë se sunetia është vetëm për meshkujt.

Disa mendojnë se sunetia është vetëm për femrat.

Disa nuk janë pajtuar për asnjërën.

Shejhu Mahmud Sheltuti nuk e ka pëlqyer Hafadin - sunetin për femrat.

Shafiijt mendojnë se sunetia është për të dy gjinitë.

Hanbelijët mendojnë se sunetia është për meshkujt e jo për femra, ndërsa Hanefijët dhe Malikijët mendojnë ashtu siç ka thënë i Dërguari i Allahut s.a.v.s.: “Sunet për meshkujt e pëlqyeshme për femrat”.

Kur mjeku Sejid Xhemilë e ka pyetur Imamin e nderuar, Shejhun Muhamed Muteveli Shaëravijun, është përgjigjur: Sunetia për meshkujt, Hafadi (heqja e tepricës) për femrat, e që vetë emërtimi e tregon këtë. Hafad do të thotë: Heqja e tepricës, e jo heqja. Për këtë arsye Muhamedi a.s. i ka thënë Umi Atijes, e cila ishte nga gratë muhaxhire dhe e cila i bënte sunet femrat: *Heqja tepricën, pra vetëm pjesën shitesë*”.

Nëse në organin xhenital femëror nuk ka buzë të mëdha, nuk ka nevojë të bëhet sunetia.

PASTRIMI PREJ XHENABETIT

Dr. Sejid Xhemilë

Sipas asaj që në Kur’an është e sqaruar me ajete të qarta, ende neve nuk na është e qartë dispozita apo urtësia e obligimit të pastrimit nga xhenabeti (pas kontaktit seksual). Mirëpo ekziston urtësia medicinale e cila ka rëndësi të posaçme, e ajo është se pastrimi pas kontaktit seksual është domosdoshmëri për të penguar sëmundjet e lëkurës, ose sëmundjet tjera trupore. Sa i përket urtësisë së obligimit të pastrimit Shejh Shaëraviju tha:

Për atë i cili beson, urtësi (arsye) e çdo obligimi prej Allahut është vet obligimi, dhe nuk pyetet urtësia (arsyeja) për çdo çështje. Urtësia shikohet vetëm atëherë kur urdhërdhënësi dhe urdhërmarrësi janë të të njëjtit rang apo kategori.

Siç thotë Shaëraviju:

Imani është arsye (urtësi) e çdo dispozite, e cila vjen prej Zotit të Lartmadhëruar.

Absolutisht, kjo nuk e mohon atë se dispozita nuk ka arsye apo urtësi, mirëpo urtësia është më specifike se obligueshmëria. Po të kishte qenë pastrimi prej xhenabetit shkak medicinal do t’ia kishte ndaluar Allahu të sëmurit ta prekë mus-hafin. Shejh Shaëraviju nuk e parasheh se është shkak apo arsye e fort medicinale, por ai vazhdon e thotë:

Urtësia e një dispozite apo një obligimi vërehet tek pas përmbajtjes apo mospërmbajtjes së atij obligimi, mirëpo asnjëherë nuk mund të paraprijë, pse po t’i paraprinte urtësia veprës, atëherë përmbajtja e atij urdhri është për arsye të urtësisë dhe shkakut, ndërsa Imani është dëgjueshmëri ndaj urdhërdhënësit. Për këtë arsye, arsyeja apo shkak i ndonjë obligimi, i cili buron prej Allahut paraqitet pas një kohe të caktuar për të vërtetuar atë obligueshmëri, sepse për çdo çështje që nuk e di arsyen, e ka arsyen. P.sh. Mishin e dërrit, a ka qen dashur për ta pezulluar urdhrin deri sa të vijë analizat mjekësore, e të na sqarojnë se është i dëmshëm për njeriun dhe shëndetin e tij?! Mirëpo ne njëherë kemi thënë: Ne kemi besuar në ndalimin e mishit të dërrit, pirjen e alkoolit, vetëm pse ka qenë urdhër për t’u ndaluar.

Ndërsa gjetja e shkakut dhe arsyes tani është dëshmi se çdo vepër apo dispozitë e ka arsyen dhe urtësinë, e pastaj të bëjmë krahasim në mes të asaj që dimë dhe në mes të asaj që nuk dimë. Nëse çdo dispozitë e shikojmë vetëm për shkak të arsyes, atëherë Imani nuk ka kurrfarë vlere.

Ata të cilët e kanë lejuar shkurorëzimin, ndërsa nuk u kanë besuar në lejimin e shkurorëzimit atyre të cilët e kanë lejuar, ata kanë vepruar ashtu janë shkurorëzuar, sepse e kanë parë se vetëm në atë mënyrë mund t’i zgjedhin problemet e tyre, atëherë shkurorëzimi i tyre nuk ka të bëjë me Imanin, sepse ata nuk kanë besuar në lejimin e shkurorëzimit, mirëpo në momentet e fundit domosdoshmëria i ka sjellë deri te një veprim i tillë.

Xhunubi as nuk lexon Kur’an, as nuk e prek Muh-hafin, as nuk lejohet të falet deri sa të jetë xhunub.

Një njeri e ka pyetur të Dërguarin e Allahut s.a.v.s.: Unë jam pastruar nga xhenabeti, dhe e kam falur namazin e sabahut, mirëpo pastaj kam parë një pjesë në trup sa e thoit, të cilën pjesë nuk e kisha pastruar (me një fjalë nuk e kishte përfshirë uji). Muhamedi a.s. i tha: Nëse e ke prekur, e ke lëmuar me dorë, atëherë të pranohet”.

E KA REGJISTRUAR IBN MAXHE

Tregon Thuëbani:

Kanë kërkuar përgjigje prej Muhamedit a.s. për pastrimin prej xhenabetit. E ai është përgjigjur: “Sa i përket mashkullit ai pastron kokën deri sa t’i arrij uji në rrënjë të flokëve. Ndërsa femra nuk i prishë bishtalecat e saj, mjafton të hedhë ujë në kokë tri herë me grushte të dorës”.

E KA REGJISTRUAR EBU DAVUDI

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për mashkullin, i cili gjen shenja të lagies (në brekët e tij), mirëpo nuk e di se ka pa ëndërr. Muhamedi a.s. ka thënë: Pastrohet. Po ashtu është pyetur për mashkullin, i cili ka pa ëndërr mirëpo në rroba nuk ka shenja të spermës (lagies). Muhamedi a.s. ka thënë: Ai nuk pastrohet”.

E ka pyetur Umu Selmete Muhamedin s.a.v.s.: O i Dërguari i Allahut, unë i kam bishtalecat e gjatë, a ti prishi kur të pastrohesh nga xhenabeti? Iu është përgjigjur: Jo! Të mjafton me hedhë ujë në kokë tri herë, pastaj me përfshi me ujë.

E KA REGJISTRUAR MUSLIMI

FËMIJA I EPRUVETËS

“Dhe Ai di çka ka në mitër”.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“S’ka dyshim se vetëm All-llahu e di kur do të ndodhë Kijameti, Ai e di kur e lëshon shiun. Ai e di se ç’ka në mitra (të nënave), nuk e di kush pos Tij se ç’do të ndodhë (çka do të punojë) nesër, dhe askush nuk e di, pos Tij, se në ç’vend (ose kohë) do të vdesë. All-llahu është më i dijsلمي, më i njohuri”.

(El-Lukman, 34)

Dituria e të Lartmadhëruarit i parapriu çdo gjëje dhe është i papërkufizuar me ndonjë vend apo ndonjë kohë. Para dy viteve kam mbajtur një temë shkencore ku ishin prezent studentët e dy fakulteteve. Kam bërë pyetje lidhur me fëmijën e epruvetës. Pra, formimi i fëmijës prej spermës së mashkullit dhe vezores së femrës, duke i vendosur që të dyja në kushte të volitshme, pra të ngjashme me mitrën e femrës, me temperaturë të ngjashme, e pas një kohe bartja e atij bashkëdyzimi në mitrën e nënës, ku vazhdon të rritet dhe të zhvillohet.

Parashtrohet pyetja:

A është në kundërshtim kjo me ajetin kur’anorë:

“Dhe Ne veç e kemi krijuar njeriun”, dhe ajetit tjetër “Dhe ai di çka ka në mitër”. A është kjo në kundërshtim me zbulimet mjekësore ku duhet gjinia e fëmijës, a mashkull a femër në barkun e nënës?

Imami i mirënjohur thotë:

Të gjitha këto zbulime janë bërë në bazë të eksperimenteve ku shkaqet i ka caktuar Allahu, marrjen e mashkullorit të mashkulli, i cili është i krijuar prej Allahut, dhe po ashtu marrjen e vezores të femrës, e cila është e krijuar gjithashtu prej Allahut, dhe në vendin ku e ka caktuar urtësia e Allahut. E pse nuk janë në gjendje për ta gjetur një vend tjetër për t’u zhvilluar embrioni, por e rikthejnë në mitrën e nënës, pra kthehet prapë në bazë.

Sqarimi i parë:

Asnjë e arritur shkencore nga çfarëdo çështje nuk arrihet pa vullnetin e Allahut të Lartmadhëruar, i Cili e ka parapa dhe e ka përcaktuar me diturin e përhershme pa fillim. Po mos të kishte dashur Allahu nuk do të zbulohet dhe nuk do të arrihej asnjë e arritur shkencore. Me zbulimet mjekësore dhe me sukseset madhështore, për ta ditur gjininë në barkun e nënës nuk shohim se ka ndonjë kundërshtim me fjalën e Zotit të Lartmadhëruar “Dhe Ai di çka ka në mitra”.

Sipas mendimit të Shaëravijut: Ky zbulim shkencor i njeriut nuk do të ishte arritur pa u bërë analiza, dhe pa bë eksperimente, e tek pastaj është paraqitur sukcesi apo e arritura mjekësore për ta njohur gjininë e fëmijës në barkun e nënës. Mirëpo dituria e Allahut është e papërkufizuar dhe nuk është e varur prej analizave dhe eksperimenteve, ajo është dituri pa fillim, dituri dhe njohuri para se të ndodhë embrioni në mitër. Pastaj vazhdon e shton Shejh Shaëraviju duke thënë: Mjekësia nuk mund t’i dijë të gjitha çështjet sekrete që janë të ndërlidhura me fëmijën.

Për shembull, për ta ditur se a do të jetë: i gjatë apo i shkurtër; i mençur apo mendjelehtë, apo i çmendur; besimtar apo pabesimtar. Kjo është dituria të cilën Allahu e di, e dituria njerëzore nuk mund ta dijë, sa do që të zhvillohet dhe ngritet.

Ky është mendimi global i të nderuarit Shejhut Muhamed Muteveli Shaëravijut në lidhje me këtë çështje.

Komenti i Dr. Sejid Xhemilit

Fëmija i parë i epruvetës ka lindur në vitin 1978, pastaj ka vazhduar me sukses kjo e arritur mjekësore, posaçërisht në Angli.

Edhe pse Britania e Madhe e ka filluar këtë të arritur, edhe shumë shtete tjera e kanë kryer me sukses këtë të arritur, bile edhe e kanë zhvilluar më shumë, duke i siguruar fëmijës ambient shumë të përshtatshëm.

Australia është e para, e cila nëpërmjet epruvetës ka arritur që të lindin binek. Kjo e arritur, pra për lindjen e binekëve është bërë kësisoj:

Merret vezori prej vezorëve, bëhet bashkëdyzimi në epruvetë me mashkullorin, pastaj vendoset në mitër, dhe fillon shtatzënia normale. Kjo është mënyrë e cila praktikohet te femrat sterile, të cilat i kanë kanalet e mbyllura, përkundër kësaj ky proces është shumë i vështirë dhe tepër i ndërlikuar. Dijetarët (mjekët) australian kanë zbuluar formë tjetër që në vend se të pritet që te femra të formohen vezoret një herë në muaj, ata i japin femrës kapsula, të cilat ndikojnë që te femra të prodhohen më shumë vezore, bile edhe shumë vezorë në të njëjtën kohë, për këtë arsye asaj i jepet mundësia në prodhimin sa më të shumtë të vezorëve, pra bëhet vendosja në mitër. Nëse Allahu ka vullnet, kjo eksperiencë, u jep raste të volitshme për të bërë lindje binekësh femrave sterile.

MARTESA MUT’ATUN (E PËRKOHSHME)

Martesë “MUT’ATUN” quhet martesë e kushtëzuar apo e përcaktuar në një periudhë kohore, që do të thotë se me skadimin e asaj periudhe kohore akti i kurorëzimit ç’vleftësohet, dhe secili prej bashkëshortëve vazhdon jetën e vet të lirë. Dijetarët kanë dhënë mendime të ndryshme për këtë lloj martesë. Disa mendojnë se Muhamedi a.s. e ka lejuar këtë lloj martesë dhe nuk e ka ç’fuqizuar këtë

ligj. Në krye të këtij mendimi është komentuesi njohur Imami Fahrur Rraziju, i cili këtë mendim e jep në tefsirin e tij “TEFSIRUL KEBIRË”. Disa dijetarë kanë shtuar: Nëse ky lloj kurorëzimi ndalon dukurit neveritëse dhe amorale, atëherë nuk ka pengesë për të. Mirëpo pjesa më e madhe e dijetarëve thonë se ky lloj martesë absolutisht është e ndaluar, sepse akti i kurorëzimit bëhet për t’u ç’fuqizuar, e për këtë nuk ekzistojnë hadithe të vërteta dhe autentike.

Ne veç vërtetuam atë se nuk ka nevojë të polemizohet aq shumë, sepse në këtë lloj martesë nuk pranon askush, pos një numri të vogël të njerëzve labil dhe në kushte të paqarta, dhe të turbullta, dhe që në esencë ligjësimi nuk parasheh mëshirë, dashuri dhe qetësi, gjë që këto tri elemente nuk lejojnë ligjësimin e një akti të tillë, prandaj konsiderohet akt i pavlerë dhe jo i plotfuqishëm.

Ishte e patjetërsueshme që këtë çështje t’ia parashtrojmë Imamit të nderuar Muhamed Muteveli Shaëravijut, i cili me të shpejtë me ngulm u përqendrua në programin e Allahut, ku tha: Përkufizimi (në kohë) i aktit të kurorëzimit është prej çmendurisë së njerëzve. Pse Muhamedi a.s. ka thënë: “Unë atë që ua pata lejuar më parë martesën e përkohshme, tani ua ndaloj atë”.

Imami i nderuar pastaj vazhdon e thotë:

Nuk po hyj në atë se a është ç’fuqizuar ai ligj apo jo, por martesë e përkohshme (MUT ‘ATUN) është anomali dhe injorancë, pasi që njeriu ka të drejtë të lëshojë kë të dojë kur të dojë. Ndërsa, disa e bëjnë nijet vetëm dëfrimin dhe kënaqësinë e shpesh të përkohshme, jo të përgjithmonshme; disa thonë se kur një njeri martohet pa kusht kohor, atëherë në çdo kohë mund ta lëshojë bashkëshorten. Kjo i shkon përshtati mashkullit për ta tejkaluar problemin e tij, po si është e mundur që femra të jetë kënaqësi e përkohshme e shpesh për mashkullin i cili dëshiron ashtu?!

Një çështje tjetër: Po kush mund t’i sigurojë ato që të bashkëjetojnë vetëm në kushte të tilla të posaçme?

Komenti i Dr. Sejid Xhemilë

A nuk e dinë ata mendjelehtë se ligjet e shariatit janë në favor të tyre, pra për ta lënë në kompetencën e tij shkuroëzimin në çfarë do kohe dëshiron, kjo është bërë për lehtësim, ndërsa ata vetë ia ngushtojnë rrethin vetës së tyre. A nuk është kjo mendjelehtësie vërtetë?! A nuk është çmenduri që njeriu t’ia ngushtojë rrethin vetës së tij përderisa Allahu ua ka zgjeruar dhe i ka favorizuar ???! Nëse njëri sot martohet e nesër shkuroëzohet, ai nuk ka mëkat.

Nuk mund të zgjatë lumturia në jetë deri sa ajo jetë nuk është mirësi e ndërsjellët dhe e vazhdueshme, dhe bashkim i sinqertë mes femrës dhe mashkullit. Islami i ka mbjellë dhe i ka rrënjësuar parimet e dashurisë dhe respektit të lirë në vend se me qenë dashuri e imponuar, me kontratë dhe lidhje të shenjtë, njëherit e ka fisnikëruar qiftin me nijet të vazhdueshëm, dhe të përgjithmonshëm, që të jetë respekti i ndërsjellët, dhe ka tërhequr vërejtjen për të pasur kujdes që kontrata martesore të mos jetë si ushqimi dhe pija, ngase ushqimi dhe pija nuk ka të përbashkët me dashurinë e sinqertë, sepse në ushqim dhe pije njerëzit gjithmonë dëshirojnë të freskët dhe joshëse, ndërsa dashuria e eprshit është shtyllë martesore që në themel duhet të ketë vendosmëri, duke mos lejuar që epshi të dominojë.

MARTESA URFIJ (TRADICIONALE)

Martesa “URFIJ” është martesë në mes dy palëve, në pajtueshmërinë mes tyre dhe dy dëshmitarëve, mirëpo (dija për këtë martesë) nuk zgjerohet më shumë se te ata dëshmitarë, kështu që, në shumicën e rasteve, specifike dhe kryesore është të mbajturit sekret. Mirëpo, kryesore në shariatin Islam dhe rukn i martesës është që martesë të mos mbahet sekret.

Kur dr. Sejid Xhemilë e ka pyetur Imamin Shaëravijun për këtë çështje është përgjigjur:

Konsiderohet martesë ligjore-legjitime e shariatit me kusht që të mos mbahet sekret dhe të lejohet që të jetë e lajmëruar martesë në çdo rast.

Ligji laik është ligj që e pranon vetëm aktkurorëzimin, që të jetë bazë sipas të cilit rezultojnë të drejtat dhe obligimet. Për këta arsye gjykohet trashëgimtari edhe nëse ndonjëherë nuk ka pasur aktkurorëzim zyrtar.

KOMENT:

Islami ka ardhur për ta ruajtur nderin e njerëzve prej njerëzve. Kusht i patjetërsueshëm është lajmërimi, prandaj martesë duhet bërë haptazi, që do të thotë të shpërndahej lajmi se filani e ka fejuar filanen, me qëllim që të ruhet nderi prej thashethemeve, sepse në çdo shoqëri dhe në të gjitha kohërat ka pasur gjuhë të cilët kanë akuzuar të pafajshmit, kështu që çdo njeri me lajmërimin e aktkurorëzimit merr përgjegjësitë në vijim. Kështu ai edhe moralisht në të ardhmen nuk mund t'i ikë përgjegjësisë së martesës.

DHURIMI I VETVETES

Dhuratë (VEHBETU) quhet atëherë kur një femër ia dhuron një njeriut veten e saj në momentet kur nuk ka regjistruar e as dëshmitarë, siç ndodhte në vendet e largëta shkretinore. Në këtë akt ekziston oferta dhe pranimi i ofertës. Shembull konkret për këtë kemi kur zonja Haxhere ia ka ofruar dhuratë veten e saj Ibrahimit a.s.

Dhurimi i vetvetes ekziston drejtpërsëdrejti në Kur'an, ku Zoti i Lartmadhëruar thotë: "Ose një femër ia dhuron veten e saj pejgamberit".

Për këtë lloj martesë Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Me rëndësi është që fuqizimi i martesës të jetë ruajtja e nderit të njerëzve prej njerëzve, andaj kjo është degë e martesës URFIJ (tradicionale), ndërsa kushtëzimi i dëshmitarëve është që e njëjta është martuar me të njëjtin, dhe kush dëshiron për t'u martuar me dikën le të martohet dhe kujdestari i saj (prindi, vëllai) ta dëshmojë këtë dhe ta kryejë atë aktkurorëzim, sepse në të kundërtën kush do ta dinte se një femër është martuar me një mashkull nëse nuk ndodh kështu?

SHKURORËZIMI DHE POLIGAMIA

Cilat janë shkaqet kryesore të poligamisë (martesës me dy, tri, apo me katër gra)?

Pse e lejon shariatit këtë, cila është urtësia e lejimit të poligamisë në Islam?

Shejh Shaëraviju mendon:

Ka çështje të cilat i definojnë ligji, por ato nuk janë prej tij, kështu akuzohet faktori njeri për poligaminë në njërin anë dhe shkurorezimin në anën tjetër. Shejh Shaëraviju mendon se njerëzit martohen edhe pse Allahu nuk kërkon prej tyre të martohen mes vete, ata e kanë futur veten e tyre pa shikuar barometrin Islam, kështu që nuk është e drejtë që çështja të shërohet duke anashkaluar Islamin.

Shejh Shaëraviju mendon:

Ai i cili pranon të martohet ashtu siç e kërkon Allahu, nuk do të ishte paraqitur nevoja për shkurorezim të asaj martese dhe nuk do të kishte faktorë të dëmshëm në bashkëjetesë dhe martesë. Drejtësi është që të mos ndodhë mosmarrëveshje martesore, sepse po të ndodhte një gjë e tillë atëherë do të ishte në kundërshtim me programin e Allahut dhe do të paraqitej dyshimi tek ne për programe të tilla.

Koment i Dr. Sejid Xhemijlë:

Jeta bashkëshortore mundet të jetë e mundimshme gjatë tërë jetës. Unë nuk mund ta paramendoj që në jetën bashkëshortore t'i përmbahen rregullave të ligjit dhe disiplinës së programit të Allahut të Lartmadhëruar pa mos u kundërshtuar urdhrat e Tij.

Kam shumë shokë prej dijetarëve me famë, të cilët janë të devotshëm, të ndershëm, për të cilët jam i sigurt se i përmbahen disiplinës së ligjit të Allahut të Lartmadhëruar dhe që të gjithë janë të lumtur në shtëpitë e tyre me gratë e tyre dhe me fëmijët e tyre. Dhe asnjë anëtar i familjes së tyre nuk është për të bërë ndonjë problem brenda familjes, ndërsa tek të tjerët, pos tyre, po. Kjo dëshmon prerë se e mira është tërësi, mirësi në programin e Allahut dhe qetësia e zemrës dhe e shpirtit është në dëgjueshmëri dhe respektimit të Krijuesit të Lartmadhëruar.

USHQIMI (MISHI) PREJ IMPORTIT

Gazeta “IËTISAM” e ka rrahur problematikën, e cila ka rëndësi të posaçme, e ajo problematikë është mishi prej importit dhe konservat e importuara, të cilat mishra janë të ngrirë, ndërsa në tike të është e shkruar “Është e prerë sipas sheriatit Islamik”, tike të e cila të bënë me dije dhe të heq dyshimin se është haram, mirëpo, përkundrazi në të ka mish derri dhe mishra tjerë të ndaluar sipas sheriatit Islam. Pra gazeta “IËTISAM” ka nxjerr në pah ajo çka është parësore në fe dhe ajo çka feja e pastër nuk lejohet të njolloset.

Këtë çështje ia kam parashtruar Imamit të nderuar Muhamed Muteveli Shaëravijut, i cili sqaron:

“Në konserva ka edhe çështje tjera, të cilat shpijnë në dyshim, sepse në disa konserva është e shkruar “Është e prerë sipas sheriatit Islam”, mirëpo pas hapjes së atyre konservave kanë parë konservë të “SIRDINIT”, i cili nuk është mish fare, por vetëm bimë. Një gjë e tillë të vë në pozitë që ta humbësh besimin në konserva në tërësi, prandaj vijmë në konkludim se kjo është tregti e cila synim ka vetë arritjen deri te profiti, në çfarëdo lloj mënyre dhe në çfarëdo forme çoftë. Në etiketa i shkruajnë ato gjëra për të na joshur neve, ndërsa në brendësi është e kundërta. Prandaj, rregull është: *Ai i cili të gënjen në atë që ti e di, të mos i besosh asaj që ai e thotë, e ti nuk e di.*

Zoti e shpërbleftë Dijetarin tonë të njohur, ia shtoftë diturinë, të mirat dhe fisnikërinë.

DHËNIA E GJAKUT GJATË OPERACIONIT DHE PAS OPERACIONIT

Pyetje: A ka mëkat dhënia e gjakut (bartja) prej një personi në personin tjetër gjatë operacionit dhe pas operacionit?

Përgjigje: Nuk ka mëkat për dhënien e gjakut (bartjen) prej një personi në tjetrin.

Shejh Shaëraviju thotë: Kjo veç është e njohur tek ne - mjekët, nuk ka asgjë, absolutisht, të keqe, mirëpo ajo çka me shtyri në këtë pyetje është që ta marr mendimin e Shejhut të mirënjohur, e ajo është se ky lloj operacioni kryhet në momente specifike të vështira, atëherë kur pacienti është në momentet e rrezikut të jetës, ndërsa dhënia e gjakut atij, prej grupit të tij, është ndihmë për jetë. Qëllimi fisnik është nijeti i mirë. Pra, qëllimi është shëndeti dhe shërimi, sepse Muhamedi a.s. gjithmonë e ka lutur Allahun për shëndet dhe falje në këtë botë, dhe në botën tjetër.

NDALESA E ALKOOLIT

Edhe sot e kësaj dite ka të atillë, të cilët thonë se alkooli nuk është i ndaluar, sado që angazhohesh për t'i bindur se është i ndaluar.

Përgjigjet: Po të ishte e ndaluar në mënyrë të prerë Zoti i Lartmadhëruar do të kishte thënë:

“U është ndaluar juve alkooli”, sikurse ka thënë: **“U është ndaluar juve cofëtina, gjaku dhe mish i derrit ...”**. Por, për alkoolin Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Nuk ka dyshim se alkooli dhe putat janë fëlliqësirë e prej veprimeve të shejtanit ..., andaj largohuni ...”.

Cili është mendimi i Shejh Shaëravijut në ndalimin e alkoolit?

Imami i nderuar, Shejh Shaëravijut thotë:

Nuk ka dyshim se alkooli në Kur'an është i ndaluar rreptësisht dhe në mënyrë të prerë. Për këtë nuk ka çka të diskutohet. Mirëpo, përdorimi i fjalës së Zotit të Lartmadhëruar “LARGOHUNI” ka kuptim më të fortë se ndalimi duke përdorur thënien “Ju është ndaluar juve alkooli”.

Pra, fjala “LARGOHUNI” ka kuptimin për t'iu afrua “kurrë”. Gjithmonë duhet larguar nga ndalesat që i ka ndalu Allahu, mos me iu afrua kufirit të ndalesës asnjëherë, sepse nëse i afrosh mund të mashtrosh, e pastaj sprovohesh. Pra, fjala “LARGOHUNI” është më e fuqishme se sa fjala “MOS E VEPRO”.

E njëjta çështje qëndron me prostitucionin, siç është përdorimi i fjalës “Dhe mos iu afroni prostitucionit”. Pra, mos iu afroni vijës (derës), sepse shpërthen dera e ephit dhe e shejtanit. Nga këtu shihet se: Nuk ka dyshim se forma “MOS IU AFRONI” është më e fuqishme dhe më e prerë se forma e ndalimit. Sepse, po të më kishte thënë mua Zoti i Lartmadhëruar: Ju është ndaluar alkooli, atëherë do të më ishte lejuar për të shërbyer alkool me gotë alkoolistin, dhe nuk do të kisha qenë në kundërshtim me ligjin e ndalimit të alkoolit. Po ashtu do të më ishte lejuar për të prodhuar alkool, për të bërë tregti me alkool, për të hapur restorant të alkoolit, për të mbajtur në shtëpi për gosti të të tjerëve, për të qen në mesin ku pihet alkooli dhe nuk do të kisha pasur kurrfarë mëkati për gjërat e tilla etj.

Mirëpo, fjala e Zotit të Lartmadhëruar “LARGOHUNI” ka kuptimin se muslimani e ka të ndaluar që të jetë në vendin ku përdoret alkooli ose për ta bartur, ose të bëj tregti me të. Pastaj vjen hadithi, i cili sqaron në detaje, ku Muhamedi a.s. thotë: **“Allahu e ka mallkuar alkoolin, alkoolistin, shërbyesin e bartësin ...”**, *deri në fund të hadithi*.

Si është dispozita e atij i cili trashëgon alkool?

Përgjigja: “Ka pyetur Ebu Talha (Muhamedin a.s.) për jetimët, të cilët kanë trashëguar alkool. Iu është dhënë përgjigja: “Derdheni”. Ka thënë: - Po, a ta shndërroj në uthull? - I ka thënë: “Jo!” (HADITHI ËSHTË SAHIHË).

Në një transmetim tjetër të Ebu Talhas qëndron:

Ebu Talha i ka thënë Muhamedit s.a.v.s.: - O i dërguari i Allahu, kam blerë alkool për jetimët deri sa kam qenë i izoluar. Muhamedi s.a.v.s. i ka thënë: “Derdhe alkoolin dhe thyeji bidonët”.

I DËRGUARI E KA THËNË TË VËRTETËN

Tarik Ibn Said e ka pyetur të Dërguarin e Allahut s.a.v.s. për prodhimin e alkoolit, ndërsa Muhamedi a.s. ia ka ndaluar. Ai i thotë: - Po e prodhoj për ilaç. Iu përgjigj: “Ai alkooli nuk është ilaç, por përkundrazi sëmundje”, (i dërguari e ka fol të vërtetën).

KOMENTIMI I DR. SEJID EL XHEMILIT

Prej çështjeve të mrekullueshme që ka sjell Islami është pastërtia e shoqërisë dhe individit, kështu që prej elementeve të para është të ndaluarit e alkoolit, sepse unë, as që mund ta imagjinoj që një besimtar musliman ta dehë mendjen e tij, të jetë i shtrirë nëpër rrugë ose të jetë në pranga të policisë!

Të palogjikshmit dhe mendjehetët thonë se pirja e alkoolit i sjell të mira trupit, e bën aktiv, të mprehtë në të folur, sqarues të të vërtetës, e forcon zemrën, e trimëron frikacakun, ndërsa harrojmë se alkooli sjell varfëri, sëmundje, plogështi, çmenduri dhe hidhërimin e Allahut.

Kam parë shumë njerëz, të cilët jetojnë në errësirën e injorancës dhe në stres të epshit, prandaj dëfrimi dhe epshi i alkoolit nuk është prej kënaqësive natyrore, por, po mos ta shijonin njerëzit, nuk do ta kërkonin. Ashtu siç thotë Shejh Shaëraviju: Ka adet të keq dhe ibadet të nderuar. Njeriu mund të jetojë tridhjetë vite apo katërdhjetë vite në një vend të qetë, të pastër, ku nuk sheh kurrë alkool me sy, as nuk dëgjon për pijen e tij asnjëherë në jetën e vet. Kjo sikur adeti - zakoni nuk është zakoni pa e përdorur atë, ndërsa ai në jetën e tij ka qenë larg këtyre rrjedhave.

Ndërsa tjetri e sheh (alkoolin) për çdo ditë, por i largohet vetëm pse e do Allahun dhe i frikohet hidhërimit të Tij. Ky është adhurimi i nderuar dhe i respektuar. Kjo ka vlerë dhe rëndësi të posaçme të Allahu i Lartmadhëruar. Lumë për atë i cili shkon te Allahu me zemër të pastër, të çiltër dhe të shëndoshë!

Më kujtohet njëherë kur isha mjek në një spital prej spitaleve të mëdha dhe isha kujdestar. Kur erdh polici me një njeri me pozitë të lartë, polici më dha një letër nga zotëria (zëvendës kryeministër), i cili kërkonte prej meje nënshkrimin e një analize mjekësore të dr. Filanit, avokat. Menjëherë u rrëqetha, më kapluan dridhjet e u mahnitua. Njeri me pozitë të lartë, në pranga të policisë, i cili më tregoi se ky njeri është prangosur, sepse ka qenë i dehur dhe ka sulmuar pa kurrfarë shkakut! Vizitorët e hotelit, të cilin banonin në të, ishin në vend të qetë ku nuk ka zhurmë, kah ora 2 e mesnatës ai e ndryshoi gjendjen, shkaktoi trazirë, e prishi atmosferën, mendja e tij ishte dehur, sillej i pakontrolluar, thuaja se e ka veshur kapelën e firaunit. Ai e kishte prishur rendin publik. Unë e dija se ai ishte i pikëlluar dhe i mërziur, ishte i penduar dhe i vinte shumë keq, pse e kishte sjellë veten në një pozitë ku polici e sillte kah dëshironte. Kur e pyeta atë njeri, ai ma ktheu duke qarë me lot që i rridhnin në faqet e tij, me fjalë në gjuhën angleze: Të lutem zotëri mjek, më fal, kam bërë gabim të madh në dëm të vetes sime, dhe të premtoj se kurrë më nuk do të bëjë një gjë të tillë!

Në gjuhën angleze i thash: Kam shpresë ta kuptosh se i madhi zmadhohet me pikëllimin e tij, dhe në momentet e dobësisë së tij ka ku të mbahet. Po pse je dorëzuar kaq lehtë dhe ke dalur jashtë lëkurës sate. Me të shpejtë më tha: Unë jam avokat me reputacion, nga një familje e njohur dhe jam daja i dr. Filanit, i cili është profesor në fakultetin e medicinës, jam i afërt me filanin, filanin, e me filanin. Dhe filloi të më numërojë personalitete në gjuhën angleze. I thashë:

ARE YOU ALAWER OR ALIAR (a jeni rrenacak apo avokat)? Ai ma ktheu: - Jo nuk jam rrenacak, por avokat. I thash atij: A nuk është turp, ti je njeri i ligjit, e ke sjell veten në këtë pozitë?! Duhesh t'i biesh kokës tënde me çekiçin e drejtësisë.

Kështu alkooli i sjell njerëzit në pozita të palakmueshme.

DROGA, AFIONI DHE HAPAT PËR GJUMË

Pyetje: Si është çështja me shërimin e të sëmurëve, të cilëve u jepen hapa për gjumë, të cilat kanë elemente të drogës, si p.sh. hapat “MORFION, ELFAUMFIJNE”, pas operacionit të vështirë.

Muhamedi a.s. ka thënë, në hadithin Sahihë:

“Çdo gjë që dehë, qoftë e shumtë, qoftë e paktë është e ndaluar edhe nëse e pakta nuk dehë”.

Përgjigjja: Këtë çështje ia kam paraqitur Imamit të mirënjohur, Muhamed Muteveli Esh Shaëravijut, i cili ka thënë: Nuk është e ndaluar, për këtë e bie shembullin: Kur Abdullah bin Xhaëferi r.a. ka shkua në Siri për të Halifja, në mes rrugë fillon t’i dhembë shumë këmba, të cilën e kishte pasur të lënduar, kështu iu paraqit GANGARINA. Kur shkon në ambulante, mjekët vendosin për t’ia prerë këmbën. I thonë atij: Shtrihu për tokë. Ai u thotë: Jo, unë nuk dëshiroj që ta humb mendjen në Zotin tim asnjë çast. Pra, mpirja nuk është prej llojit të ndalesave.

SUBHANELLAH

JASHTËQITJA E NJERIUT DHE E KAFSHËVE

Çështje interesante tregon dijetari i mirënjohur, Shaëraviju: Njeriu është krijesë që zgjedhë llojet e ndryshme të ushqimit, planifikon dhe merr ushqim të rregullt, të kontrolluar e të organizuar. Përkundër gjithë kësaj, jashtëqitja e tij ka erë të rëndë, të urryer dhe të paparashikuar. Ndërsa kafshët, përkundër asaj çka hanë prej bimëve të ndryshme, aty-këtu me insekte, me mikrobe, e të papastra, jashtëqitja e tyre është me pak e urryer se sa e njeriut.

Siç mendon Shaëraviju, shkak i kësaj është se llojet e ndryshme të bimëve kanë elemente kimike, mjekësore, të cilat i eliminojnë helmet dhe bëjnë pastrim kimik të organizmit të tretjes, sepse specialistët dhe zbuluesit e medicinës, farmaceutët të gjitha barërat i zbulojnë prej bimëve, edhe të maleve të dendura edhe jo të dendura.

Ibn Mes’udi r.a. në një transmetim ka thënë:

“Për çdo sëmundje Allahu ka zbritur ilaç dhe shërim, e ju ta keni parasysh qumështin e lopës, sepse ajo i mbledh elementet e të gjitha bimëve dhe lisave”.

TRANSMETON NESAIJU

A MARTOHEN BANORËT E XHENETIT?

Pyetje: A martohen banorët e xhenetit? Meshkujt a do të ejakulojnë apo jo?

Përgjigjja: Është pyetur Pejgamberi s.a.v.s.: A bëjmë marrëdhënie seksuale në xhenet? Është përgjigj: Po, për Zotin në dorën e të Cilit është shpirti, do të bëjnë marrëdhënie fort, fort (dahmen-dahmen). Dhe pasi të kryejë marrëdhënie mashkulli, femra kthehet përsëri e pastër, virgjëreshë”.

TRANSMETUESIT E NDËRLIDHUR SIPAS KUSHTIT TË SAHIH IBNI HABANIT

Në koleksionin e Taberanit është e regjistruar se është pyetur Muhamedi a.s.: A kryejnë marrëdhënie banorët e xhenetit? Është përgjigj: Me organet të cilat, asnjëherë, as nuk dobësohen, as nuk paaftësohen, por gjithmonë kontaktojnë fort, fort”.

Xhevheriu e tregon fjalën dahmen-dahmen, si fortësi, tepër e fortë.

Po ashtu në këtë koleksion: Është pyetur: A kryejnë marrëdhënie banorët e xhenetit? Është përgjigj: “Po, fort, shumë fortë, mirëpo nuk lëshon spermatozoid dhe femra nuk lëshon vezorë (për formim të embrionit)”.

Pyetje: A martohet kur e sheh se nusja është shtatzënë, si duhet vepruar në këtë rast?

Imami i mirënjoher, Shaëraviju përgjigjet: Pasi që po e bën këtë pyetje, përgjigjja është se nuk vazhdon jeta martesore dhe nuk lejohet martesë me grua të tillë, për të mos u mbjellur fara e huaj në arën e tij.

Pyetje: A e ka Pejgamberi s.a.v.s. Zotin e tij?

Përgjigjja: Po. Në të gjitha sferat, të cilat i pranon mendja, pa e ngarkuar mendjen në atë çka nuk mund ta përfshijë mendja, dhe me besimin e tij të mos gjykojë në të ose në atë.

Pyetje: A ka fshehtësi, për të cilat Muhamedi a.s. nuk është urdhëruar t'i shpalosë edhe pse i ka ditur?

Imami i mirënjoher përgjigjet: Po kjo është e qartë në fjalën e Zotit të Lartmadhëruar: “Dhe e frymëzoi dhe e inspiroi robin e Tij, me atë që e frymëzoi dhe e inspiroi”.

ENEXHM, 10

Kjo vlen për çështjet, të cilat nuk kanë të bëjnë me obligimet dhe detyrimet e njerëzve, sepse këto çështje patjetër ka pasur për t'i treguar Muhamedi a.s.

Pyetje: A ka në xhenet kuaj dhe deve?

Përgjigjja: Po, gjithashtu aty ka çka dëshiron, si dëfrimi dhe zbavitja, pra sipas kërkesës dhe dëshirës. Kënaqësitë e xhenetit nuk mund të krahasohen me kënaqësitë e kësaj bote.

Pyetja: Si ka zbritur Kur’ani komplet dhe përnjëherë, kur thotë Zoti i Lartmadhëruar: “**Ne e kemi zbritur atë (Kur’anin) në natën më të vlefshme (natën e kadrit)**”? Po ashtu thotë: **Muaji i Ramazanit është muaji në të cilin ka zbritur Kur’ani**”.

Kjo vërteton se ka zbritur komplet. Mirëpo, është e njohur në ETHER, se Kur’ani ka depërtuar, pra i ka zbritur Muhamedit s.a.v.s. pjesë-pjesë, gradualisht, brenda 23 viteve.

Shejh Shaëraviju përgjigjet: Kur’ani ka zbritur komplet në qiellin e kësaj bote, për ta kryer misionin e tij në të, pastaj ka zbritur pjesë-pjesë, prej qiellit të dynjasë te Pejgamberi s.a.v.s. dhe te umeti ynë Islam.

Pyetje: A i përkujton njeriu familjarët e vetë në Ditën e Kiametit?

Përgjigje: Po, njeriu i përkujton familjarët e vetë në Ditën e Kiametit dhe, po ashtu, do të jetë së bashku me ta. Këtë e vërteton ajeti Kur’anor:

“Ata dhe bashkëshortet e tyre janë në hije e vende të larta, të mbështetur qëndrojnë”. Po ashtu ajeti: “Ata të cilët kanë besuar dhe i kanë pas pasuar pasardhësit e tyre në Iman të plotë, do ti bashkojmë ata me familjarët e tyre”.

Pyetje: “Medhi (lëng orgazme)” a e obligon abdestin apo gusulin?

Përgjigje: Medhi (lëng orgazme)” e obligon abdestin.

Emiri i besimtarëve, Aliu, Zoti e fisnikëroftë atë, e ka pyetur Muhamedin a.s. për “MEDHIN”.

Muhamedi a.s. i është përgjigjur:

“Për shkak të mëdhit (lëng orgazme) merret (obligim është) abdesti, ndërsa për shkak të mënisë (sperma) merret (obligim është) është guduli”. Në një transmetim tjetër: “Nëse e sheh “MEDHIN” e pastron organin seksual dhe merr abdest, ndërsa nëse e sheh se lëngu është i bardhë dhe i fortë, atëherë merr gusël”.

E KA REGJISTRUAR AHMEDI

Pyetje: Shërimi me barëra, terapi të mjekut a hynë në sferën e Kaderit të Allahut?

Përgjigjja: Po gjithsesi, sepse shërimi prej mjekut hynë në sferën e Kaderit të Allahut, sepse ai është shkak nga shkaqet e shërimit.

Është pyetur Muhamedi a.s.: Se barërat dhe rukjet a e ç’vleftësojnë Kaderin e Allahut?

Muhamedi a.s. është përgjigjur: “Po ajo veç është Kaderi i Allahut”.

E kanë pyetur: A ndihmojnë barërat? Ka thënë: “Subhanallah! Po a nuk ka zbritur Allahu i Lartmadhëruar për çdo sëmundje në tokë dhe ilaçin për të?!”.

E KA REGJISTRUAR AHMEDI

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për shërimin me barëra e terapi, se a ndryshon në Kaderin e Zotit ndonjë send. Pejgamberi s.a.v.s. është përgjigj: “Po ajo veç është prej Kaderit”.

Është pyetur Pejgamberi s.a.v.s.: “Barërat, ilaçet dhe shërimi medicinal a ndihmon ndonjë send?”

Është përgjigj: Qoftë i Lartësuar Allahu (SUBHANELLAH)!

Pse, a ka zbritur Zoti i Lartmadhëruar ndonjë sëmundje në fytyrë të tokës e që në të njëjtën kohë nuk e ka lënë që të gjendet ilaçi-shërimi?!”

E KA REGJISTRUAR AHMEDI

XHINËT JANË TË KRIJUAR PREJ ZJARRIT, PRA SI DËNOHEN NË ZJARR?

Pyetje: Zoti i Lartmadhëruar thotë: “Dhe më herët i kemi krijuar xhinët prej zjarrit të flakëruar”.

Njeriu është i krijuar prej balte, atëherë si është e mundur që krijesa prej balte ta nënshtrojë krijesën prej zjarrit?

Si është e mundur kjo dhe si dënohet xhini prej zjarrit, përderisa është i krijuar prej zjarrit?!

I nderuari, Shejh Muteveli Shaëraviju përgjigjet:

Po. Përderisa xhinët janë të krijuar prej zjarrit, ndërsa njeriu prej baltës, natyrshmëria e krijimit të tyre është natyrshmëri e elementeve të tyre. Ekzistojnë elemente, të cilat kur të kompozohet sjellin mjegulli dhe errësirë, dhe kompozim të elementeve që jep ndriçim. E para është për njeriun, kurse e dyta ka të bëjë për xhinët.

Pra, xhinët janë krijuar me ligje më të forta se krijimi i njeriut. Ligji i xhinëve është më i ndritur se ligji i njeriut. Ashtu sikurse është rregull, dukuri që njerëzit të dallohen nga njëri-tjetri, ashtu është rregull, dukuri që edhe xhinët të dallohen nga njëri-tjetri.

Këtë çështje e ka përshkruar Zoti i Lartmadhëruar, kur e ka treguar tregimin e Sulejmanit me Belkisën. Sulejmani ka dëshiruar që t’ia sjellin atij frontin e Belkises, kur thotë: **“Cili prej jush më sjell frontin e saj, para se të bëhen muslimanë”**. Thënia: “Para se të bëhen muslimanë”, tregon se ai e ka ditur se ata veç janë në rrugë për ta pranuar Islamin. E kjo do të thotë se është parashtruar pyetja: Kush e sjell frontin e Belkisës, para se të dorëzohet ajo. Për këtë kanë qenë të nevojshme dy fuqi: fuqia e besimit dhe fuqia e shpejtësisë.

Pra, të shkojë për ta sjellë frontin, para se të vijë ata, e kjo nuk është fuqi e njeriut, por fare edhe fuqi mbinjerëzore. Për këtë arsye nuk ka folur njeriu i rëndomtë, sepse ligji njerëzor i Sulejmanit nuk e ka kërkuar atë, sepse për ashtu ai do të ishte nisur për në atë drejtim.

Shpejtësia, e cila është kërkuar për sjelljen e frontit, është shpejtësi mbi mundësinë e qenies së dheut.

“Tha Ifriti, i cili ishte prej xhinëve: Unë e sjelli te ti para se të ngritesh nga vendi”.

Ifrit do të thotë xhin me shpejtësi të jashtëzakonshme, e jo xhin i rëndomtë.

“Dhe tha ai, të cilit i është dhënë dituri nga libri: unë e sjelli te ti para se ta lëvizësh këmbën”. Pra, ai i cili ka dituri nga libri, edhe pse ai është prej njerëzve, ai ka ligj dhe fuqi më të madhe se ligji dhe fuqia e Ifritit, i cili është prej xhinëve.

Çka është dituria prej librit?

Ajo është dituria e sekretëve të librit dhe të kuptimit të tyre. Nga kjo mund të konkludojmë se çdo lloj ka ligj të veçantë.

Njeriu është i krijuar prej ujit, por ai nuk mund të ecë mbi ujë, mirëpo, përkundrazi ai fundoset dhe mbytet, ashtu sikurse zjarri shihet, por xhinët nuk shihen.

KRIJIMI I SË KEQES

Pyetje: Allahu I Lartmadhëruar E KA KRIJUAR TË MIRËN. Ai nuk pajtohet dhe nuk është i kënaqur që e keqja të përhapet. Pse Allahu e krijoi të keqen, pasi që Ai nuk është i kënaqur me pabesimin, kurse Ai dëshiron që e mira të përhapet në ekzistencë?

Imami i mirënjohur përgjigjet:

Nuk ka dyshim se Zoti i Lartmadhëruar dëshiron që të jep – të lejojë diçka prej të keqes në ekzistencë, jo për ta përhapur në tërësi dhe të dominojë, por që të sprovohen njerëzit për t’u larguar prej saj. Sepse, po mos ta kishte krijuar Zoti i Lartmadhëruar të keqen, atëherë si dhe me çka do të ishin sprovuar dhe do të ishin ditur të mirat?!

TESAVUFI

Imami i mirënjohur thotë:

Tesavufi (misticizmi) i vërtetë është të jetosh në treg, të merresh me tregti dhe të merresh me të gjitha veprimtaritë në jetë. Poeti thotë: Nuk është misticizëm që të izolohesh dhe t’i ikësh sprovave jetësore.

Por, tesavufi (misticizmi) kuptohet në treg, kur ke pasuri, ke lakmi dhe ke sprova.

Kjo është bindja e Imanit, sepse shëndetin ndonjëherë nuk e ke. Njeriu, i cili nuk anon ka shkatërrimi dhe nuk bie në të, deri sa veç ballafaqohet drejtpërdrejtë me të, është më i dashur tek Allahu. Ngase adhurimi më i lavdëruari është, atëherë kur zakonisht je i ballafaquar me vështirësi dhe sprova, ndërsa ti i largohesh të këqijave dhe ndalesave.

Nuk quhet Tesavuf (misticizëm) i vërtet kur ndonjë dijetar i njohur dhe i ditur heq dorë prej kësaj bote dhe izolohet. Është vërtetuar se Imam Ebul Hasen Esh-Shadhiliju ka qenë njeriu më i shkëlqyeri në tregti.

HULUMTIMET E BESIMIT DHE HULUMTIMET SHKENCORE

Pyetje: Ekzistojnë pyetjet (në çështjet) shkencore, por, po ashtu edhe pyetjet që kanë të bëjnë me besimit (Imanit), e këto ndryshojnë prej atyre (shkencore).

Shejhu Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Pyetjet e besimit (Imanit) dhe çështjet e saj, edhe pse që të gjitha janë fshehtësi, ata janë të dukshme dhe nuk ka nevojë për të hulumtim. Pra, për fshehtësitë, për të cilat ka treguar Kur'ani dhe i Dërguari i Allahut, i cili ka vërtetuar për Allahun e Lartmadhëruar.

Ndërsa, sa i përket pyetjeve (çështjeve) shkencore ato janë materiale, për ta pyetet: “Si?” dhe nuk pyetet “Pse?”.

Për këtë arsye Ibrahim i a.s. ka thënë: “O Zoti im! Më trego në praktikë se si i ngjallë të vdekurit”.

Kështu që Allahu i Lartmadhëruar i ka treguar praktikë shkencore-shqisore.

SIHRI DHE NËNSHTRIMI I XHINËVE, DHE SHEJTANËVE

A shndërrohet xhini në forma të ndryshme, dhe a ka ndikim në jetën e njeriut?

Po, xhini shndërrohet në shpejtësi grabitëse, sepse ai kur të shndërrohet në diçka i nënshtrohet ligjit të asaj që është shndërruar. Ai kur të shndërrohet në formë lëndore i nënshtrohet ligjit të lëndëve, që do të thotë, mund të vritet me fishek (armë) ose mund të pritët me thikë.

Kur shejtani është shndërruar, Muhamedi a.s. ka thënë:

“Unë veç synova për ta lidhur në një shtyllë të xhamisë, për të luajtur me të fëmijët e Medinës”.

Kur të lidhet shejtani ai nuk mund t'i zgjidhë duart, sepse për shkak se ai i është nënshtrohet ligjit të materies.

Pyetje: Si e bën xhini ndarjen në mes burrit dhe gruas, ashtu siç e tregon edhe Kur'ani?

Përgjigje: Specifikë e xhinit është se ai ndërron. Është e mundur që xhini të shndërrohet në formën e majmunit, në trupin e gruas, kështu që burri i saj e urren. Po ashtu shejtani formësohet si egërsirë në trupin e burrit, kështu që gruaja e tij ikë prej tij.

Pyetje: Si e nënshton njeriu xhinin, kur dihet se ligji i xhinëve është më i lartë se i njeriut?

Imami i nderuar Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Po Allahu i Lartmadhëruar me fuqinë e Tij absolute mund ta bëjë që lloji më i ulët ta nënshtrojë llojin më të lartë dhe ta mbizotërojë atë. Kjo është prej madhësisë se Krijuesit, e jo domosdoshmëri e elementit. Allahu ka dëshiruar që njerëzit, të cilët nuk janë xhin, të kalojnë në ligjin e tyre, ashtu që ua afron shkaqet, me të cilat shkaqe i nënshtrojnë xhinët.

Pastaj Imami i nderuar e përfundon duke thënë:

Atëherë kur nuk mund ta definojmë dhe nuk kemi mundësi për të arsyetuar diçka të fshehtë, vërtetohet Imani në të nëpërmjet të sinqertit, i cili transmeton nga Zoti i tij, nga Allahu i vërtetë, andaj pranoje çështjen, e mos e konsidero përfundimtare mendjen tënde, sepse mendja jote është ajo, e cila i ka besuar Allahut në atë që ai e ka transmetuar dhe që e ka zbritur. Mos bjer në kundërshtim vet me mendjen tënde.

DHE NUK KA SUKSES MAGJIA NGA DO QË VJEN

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“... por pa lejën e All-llahut me atë askujt nuk mund t'i bënin dëm ...”.

(EL-BEKARE, 102)

Pra, fuqia absolute!

O Zoti Im, vërtet Ti ke dashur dhe Ti di.

Shkaku vetvetiu nuk mund t'i dëmtojë. Mirëpo, Allahu e ka bërë atë shkak, dhe ai është me lejen e Tij. Ata kanë përgjegjësi pse e kanë përdorë atë leje. Allahu e ka caktuar atë dhe ajo është me lejen e Tij. Allahu e ka parapa dhe e ka informuar njeriun se do të jetë i sprovuar. Por, dëmi është me lejen e Tij.

Pyetje: Cili është shërimi i atij, të cilin e ka zënë magjia dhe është prekur prej shejtanëve dhe xhinëve?

Shejh Shaëraviju thotë:

Shërimi i të magjepsurit bëhet duke lexuar “Kul Eudhat”, pra “Kul eudhu birabil felek” dhe “Kul eudhu birabin-nasi”.

Kështu Allahu i Lartmadhëruar e ç'vleftëson dhe e shkatërron kurthin e magjistarit. Mirëpo, ajo çka e dëmton njeriun është vetvetja e tij. Ai i bënë padrejtësi vetes së tij kur të besojë se magjistari është ai i cili e ka në dorën e tij shërimin e tij nga magjia. Ai duhet të thotë: *Unë frikohem nga ti (unë mbështetem tek Ti) për atë që ke parapa, nga e keqja të cilën e kanë mësuar, dhe kryelartësisë së tyre ndaj Imanit, nga fytyrat e magjistarëve që janë plot mlllef e urrejtje, dhe nga të gjithë ata që sjellin lodhje e mundime.*

“Dhe se ka pasur burra prej njerëzve, që kërkonin ndihmë prej disa xhinëve dhe ashtu ua shtonin atyre edhe më shumë arrogancën”.

(El-XHIN, 6)

Pra, u shtua mundimi dhe lodhja e tyre . . . , për këtë arsye te ta shohim vetëm urrejtje.

Pyetje: Cili është sekreti? Pse të gjitha çështjet e besimit janë të fshehta dhe të padukshme?

Përgjigja: Nëse njeriu ndalet në çdo çështje sekrete të jetës së tij, atëherë as jeta, as kjo botë nuk do ta kishte pasur vlerën dhe nuk do të ishte qenë e përshtatshme për të folur për madhësinë e Allahut.

Po nëse ti do t'i kishe ditur të gjitha çështjet në ekzistencë, atëherë krijimtaria e Allahut do të kishte qenë brenda aftësive dhe mundësive tua. Po mos të kishin qenë disa gjëra, atëherë mendja do të ishte stopuar. Kjo është madhështia e ekzistencës dhe prej madhështisë së Allahut është, se *Ai është Krijuesi i gjithçkaje.*

Pyetje: Si dënohen xhinët në zjarr, kurse ata janë të krijuar prej zjarrit?

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: “Dhe xhinët i kemi krijuar më herët nga zjarri i flakëruar”.

Shejh Shaëraviju përgjigjet: Xhini dënohet me zjarr edhe pse është i krijuar prej zjarri, ashtu siç njeriu fundoset në ujë, kurse ai është i krijuar prej balte.

Dr. Sejid Xhemilë në lidhje me këtë thotë: Rrushi lejohet të hahet, mirëpo alkooli është haram, edhe pse është i prodhuar prej tij.

ZILIA DHE SHËRIMI PREJ SAJ

E vërteta është, se të ekzistuarit e një çështje dhe ndikimi i saj në çështje tjera janë dy çështje që duhet ndarë.

Imami i mirënjohur thotë: Nuk ka diçka faktike (lëndore) të saktë, mirëpo siç është e njohur: Çdo gjë që zbutet, forcohet dhe çdo gjë që lehtësohet, vështirësohet. Fanatizmi nuk ka kurrfarë ndikimi në aspekt fizik, por reflekton, ngacmon në nerva dhe ndikon në psikikën e njeriut.

Sëmundjet psikopatike janë ato sëmundje, që deri më tani njeriu nuk ka arritur t'i zbulojë saktësisht ato mikrobe apo viruse, të cilat janë shkaktarë.

Nëse një njeri e përdor armën e zilisë, atëherë cili është mjeti shërues kundër tij?

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: **“Nga e keqja e ziliqarit”**, pra kjo nuk është domosdoshmëri (pra e keqja e ziliqarit), nuk është e patjetërsueshme, sepse Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: **“Kur të bën zili”**.

Pra, çdo njeri mund të bën zili, të xhelozojë, por është e mundur që njeriu të shohë një begati te tjetri, e të mos ia ketë zili atij, pra nuk i përdor rrezet radioaktive të zilisë vrasëse. Kjo kënaqësi i mbyll dritaret e të këqijave, e kur ai të thotë: *“MASHALLAH LA KUVETE IL-LA BILAH”* - *“Çka ka dashur Zoti, nuk ka fuqi që mund të ndryshojë diçka, pos Tij”*. Në atë moment zilia mposhtet automatikisht.

Shejh Shaëraviju thotë: Te ziliqarët janë rrezet radioaktive të së keqes, të cilat nuk shihen, ashtu siç i janë zbuluar rrezet laser nga mjekët specialist, me të cilat kryejnë operacione pa gjakderdhje. Kjo është njësoj me rrezet e syrit të ziliqarit. Mos të harrojmë të themi: po çfarë faji ka i lënduari fizikisht me mjete lëndore. Çfarë faji ka i varuri, çfarë faji ka i mbyturi me shkop, çfarë faji ka i vrari me revole?

Esma, bija e Amisit r.a., e ka pyetur të Dërguarin e Allahut:
“O i Dërguari i Allahut: Djalin e Xhaferit frikohem se po e marrin mësysh. A ta fsheh, ta ruaj që mos ta shohin? Muhamedi a.s. i tha: “Po, se po të kishte pasur diçka që do ta kishte shpejtuar kaderin e Zotit, do të ishte mësyshi”.

E KA REGJISTRUAR AHMEDI

TELEVIZIONI, HALLALL APO HARAM?

Për shumicën e aparateve, të cilat i ka krijuar Allahu, nuk themi se kjo është haram, e kjo është hallall ...

Për shembull thika. Për të, as nuk themi se është hallall, as se është haram, por varet për çka e përdormi? Çështja pra qëndron në atë, se për çfarë drejtimi ti e përdorë. Kështu është televizioni. Nuk themi se është hallall as haram, derisa të përcaktohet orientimi se për çka përdoret. Përdorimi pra është ajo për çka themi hallall apo haram. Ky është mendimi i Shaëravijut.

Kam pasur shumë kundërshtime, me shumë dijetarë prej vëllezërve tanë, për çështjen e televizionit, sepse ata e ndalojnë në mënyrë kategorike dhe e konsiderojnë se është prej fitneve më të dëmshme, mirëpo unë gjithmonë u kam thënë, se unë shikoj nga këndi që më ka mësuar profesori (Shejhu) im dhe inspiruesi i ideve të mia. Gjithmonë shikoj me syrin e mendjes dhe logjikës, dhe patjetër duhet definuar se për çka përdoret, e pastaj të gjykojmë. Pra, duhet shikuar nijetin, ashtu siç ka thënë Pejgamberi ynë fisnik ...

Nuk ka dyshim se veprat shpërblehen sipas qëllimit dhe çdo njeri shpërblehet për atë që ka pasur për qëllimin.

Televizioni bëhet hallall atëherë kur e ke nijetin e sinqertë në përdorim. Po mos të ishte kështu ne nuk do të kishim pasur mundësi t'i shohim shumë të arritura shkencore, të cilat flasin për vërtetësinë e Imanit, siç janë programet e biologjisë, gjallesave, të cilat paraqesin shembuj të

ndryshëm të krijesave të llojllojshme në ekzistencë. Të gjitha këto janë krijesat e Allahut, të cilat dëshmojnë për fuqinë e Allahut.

PSE DHE SI?

Çështjet e Imanit dhe çështjet shkencore

Çështjet e Imanit janë sekrete, të padukshme, sepse po të ishin të dukshme nuk do të kishte qenë nevoja për të besuar. Çdo gjë që e sheh syri nuk quhet sekret.

Çështjet sekrete janë çështjet, për të cilat nevojitet Imani. Sekretet quhen çështjet, për të cilat na ka treguar Kur'ani dhe na ka treguar Muhamedi a.s. prej Zotit të Lartmadhëruar.

Edhe nëse gjendet SI-ja nuk gjendet PSE-ja.

Në çështjet sekrete ekziston SI-ja e jo PSE-ja.

Sepse SI-ja tregohet sipas eksperiencës së materies. Në shkencat natyrore dhe besimin në to pyetet PSE? e nuk pyetet SI. P.sh. Përbërja e ujit prej dy komponentëve H₂O - Hidrogjenit dhe Oksigjenit.

Për ujin, pra bëhet pyetja: **Si** komponohet uji? Ndërsa nuk kemi çka të pyesim: “**Pse** kështu”.

Dhe kështu Ibrahim a.s. ka thënë: “O Zoti Im! më trego në praktikë si i ngjallë të vdekurit”.

Zoti i Lartmadhëruar përgjigjet me shembull praktik. Pra SI i ngjall të vdekurit, për të parë qartë dhe në praktikë.

PLOTËSIMI I KËRKESAVE TË TRUPIT

Nëse e parashikojmë jetën e njeriut, ai bazohet dhe qëndron me ushqim, i cili i ka elementet kryesore që mundëson jetesën, mirëpo ky parashikim është i thjeshtë dhe sipërfaqësor dhe nuk është studim i thellë shkencor.

Kur themi: Njeriu ka nevojë për *kaq gr* Yndyrë, *kaq gr* proteina, *kaq gr* karbohidrate, *kaq gr* vitamina, e kështu me radhë. Në vend se të ushqehemi me ushqime të llojllojshme ne mundemi që të gjitha këto vitamina t'i përmbledhim në një kapsulë të vogël. Mirëpo, pastaj bëjnë pyetje, pasi që njeriu ta përdor këtë kapsulë, a do të ndihet i ngopur. Natyrisht se jo, sepse ka pjesë të organizmit i cili është i zbrazur e dëshiron të mbushet, e ai është lukthi me pjesët e tij.

Këtë njeriu mund ta eliminojë me operacion, mirëpo pastaj menjëherë paraqiten pasojat e pjesëve tretëse, të cilat trupi nuk mund t'i përballojë. Kjo është ajo që quhet ngopja e ndjenjave, e cila është baza e jetesës dhe natyrshmëria. Ashtu siç kanë thënë në të kaluarën: “I frikohemi zbrazëtirave, prandaj angazhohemi për t'i mbushur”. Mirëpo, patjetër ai angazhim duhet të jetë, për mbushjen e plotë dhe të mirë dhe formave të ndryshme për t'i plotësuar kërkesat e trupit me përpikëri.

KULMINACIONI I SHKATËRRIMIT DHE TRAZIRAVE

Imam Shaëraviju thotë thënie shumë të rëndësishme dhe impresionuse, e ajo ka të bëjë me çështjen e imponimit dhe selektimit.

Shkatërrimi dhe trazirat nuk ndodhin prej asgjëje tjetër, përpos në ato çështje që ka të bëjë dora e njeriut.

Nëse shikojmë krijesat, te të cilat nuk ka arritur dora e njeriut, shohim se ato janë të harmonizuara në mes vete me jetën e tyre, me natyrën, dhe te ta nuk ka zbrazëtitirë, tollovi apo shkatërrim.

Rregullimi i qarkullimit dhe çështjet tjera natyrore në hapësirë dhe në faqen e dheut janë stabile dhe të qëndrueshme, sepse të gjitha ato janë mbi fuqinë e njeriut, dhe njeriu nuk ka dorë në ta në harmonizimin, sistemin dhe qarkullimin e tyre.

Shkatërrimi dhe trazirat ndodhin vetëm në çështjet ku dora e njeriut ka ndërhyrë, i cili prej natyrshmërisë ua ka shndërruar pamjen e tyre në jo natyrshmëri (artificiale), dhe nga aty ka filluar disharmonia në mes të jetës së njeriut dhe programit dhe ligjit të ekzistencës. Duke u nisur nga kjo, shohim se çështja e imponimit dhe selektimit është një çështje, me të cilën janë marrë njerëzit qysh në kohërat e hershme, e ajo është: Njeriu a është gjallesë “IMPONUESE” apo “I IMPONUAR”?

Ai është selektues aty ku ka të bëjë me jetën e tij, dorën e tij dhe me çështjet e jetës së tij, dhe ekzistencës së tij. Për çdo gjë që njeriu nuk ka mundësi apo çdo çështje sekrete ku njeriu nuk e di arsyen, shkakun dhe urtësinë e obligueshmërisë, apo sekretin e urdhërimit, apo sekretin e ndalimit, atëherë ai patjetër duhet të ketë të drejtë zgjedhjeje (Selektimi).

Patjetër njeriu duhet të urdhërohet në një çështje prej çështjeve ku ka të drejtë zgjedhjeje (veprim-mosveprim) dhe liri të zgjedhjes, dhe ku logjika njerëzore mundet të ketë alternativë për të zgjedhur. Pra, trazirat dhe shkatërrimi nuk ndodhin në çështje ku njeriu është i imponuar, por në çështje ku ka të drejtë zgjedhjeje. Kështu që ne shohim p.sh. çdo gjë që njeriu shkakton shkatërrime ndotje të ambientit. Trazirat janë çështje, në të cilat njeriu ka të drejtë zgjedhjeje, ngase nuk do të ndodheshin gjëra të tilla, e Allahu ta pengonte lojën dhe zbavitjen e njeriut, dëfrimin, kuriozitetin e tij.

Çështjet detyruese apo imponuese i shohim se ato janë në harmoni mes vete. Zemrën që e posedon njeriu, të cilën nuk mund ta ndal me dorën e tij, ne e shohim se ajo rrahë edhe kur është fjetur, dhe rrahjet e tij janë gjithmonë në harmoni, të vazhdueshme, të pandërprera dhe gjithmonë e kryen detyrën e saj filozofike, pa përtesë, përkundër asaj që njeriu është fjetur (pushon) dhe është jashtë rrjedhave të jetës së tij, dhe aktiviteteve të tija jetësore.

Kur Zoti i Lartmadhëruar thotë: **“Kush do le të besoj, e kush do le të mohojë”**, na dëshmon neve se besimi dhe mosbesimi janë çështje me të drejtë zgjedhjeje, pa detyrim apo imponim.

E vërtet është, Ai (Allahu) udhëzon cilin do, mirëpo e ka përkufizuar dëshirën e udhëzimit të Tij në atë i cili nuk e mohon, nuk bën padrejtësi dhe është i dëgjueshëm.

Zoti i Lartmadhëruar thotë: “Allahu udhëzon cilin do në rrugën stabile, të drejtë dhe të qëndrueshme”.

Allahu i Lartmadhëruar udhëzon cilin do dhe ia lehtëson rrugën e udhëzimit, pasi që kjo dëshirë, në esencë, nuk ka të bëjë me të. Për këtë arsye, duke u bazuar në argumentimin e ajetit Kur’anor: “Dhe (pasha) shpirtin dhe Atë (i cili) e ka përsosur atë. Ai e ka lënë të lirë rrugën e kriminalitetit dhe devotshmërisë”.

I ka bashkuar dy të kundërtat në një shpirt të njeriut: Dëgjueshmërinë (devotshmërinë) dhe mosdëgjueshmërinë.

SUBHANELLAH

Imami i mirënjohur, Shejh Shaëraviju vazhdon e thotë: Zoti i Lartmadhëruar nuk ka lejuar që njeriu të ketë të drejtë zgjedhjeje që të lindë apo të mos lindë, por me dëshirë apo pa dëshirë ai ka lindur edhe rritja e trupit të tij gjithashtu. Po ashtu organet e tij rriten dhe zhvillohen pa dëshirë e tij, ndërsa sa i përket besimit (Imanit) e ka lënë të lirë të zgjedhë. Parashtrohet pyetja: Pse? Sepse Allahu dëshiron që ta pranohë robin e Tij, e robi i Tij e ka zgjedhë dhe e ka pranua për Zot, kurse ka pasur mundësi për të mos e besuar, pra ai ta dëgjojë Zotin e Tij, e në të njëjtën kohë të ketë

mundësi për të mos e dëgjuar. Nga kjo rrjedh se Imani (besimi) është liri e veprimit, e jo imponim i veprimit.

KONTAKTI SEKSUAL TE NJERIU DHE KAFSHËT

Sa i përket kontaktit seksual tek njerëzit, Imami i mirënjohur Shejh Shaëraviju thotë:

Është proces i shtimit të llojit dhe ekzistencës së tij dhe po ashtu kënaqësi, sepse njeriu edhe pse kënaqet nëpërmjet aktit seksual ai ka mundësi ta pengojë shtatzëninë.

Për këtë arsye duhet bërë dallim në mes të kënaqësisë që shpie në shtatzëni dhe asaj që kemi folur rreth urtësisë së martesës për tu shtuar lloji, por në të njëjtën kohë edhe përjetimit të kënaqësisë. Ndërsa, sa i përket kafshës ajo është e përcaktuar dhe kryen instinktivisht pa të drejt zgjedhjeje. Dhe kur vezorja të bie prej vendvevorëve të kafshës, ajo menjëherë e kërkon, me shpejtësi, mashkullin, sepse vezorja ka kaluar në vendin e zgjedhjes, e cila i jep kënaqësi aty për aty. Përderisa kafsha është e garantuar për t'i mbetur lloji s'ka nevojë për këtë.

Për të vërtetuar këtë që e thotë i nderuari ynë, profesori dhe Imami i mirënjohur, duke e bërë më të qartë thotë: Posa të bëhet bashkëdyzimi në mitrën e femrës, ajo i largohet mashkullit në mënyrë absolute dhe nuk e lejon të afrohet, sepse veç u siguroa krijimi i një lloji (trashëgimtari) te femra dhe ajo më s'ka ndjenja, apo nevojë për kontaktim seksual, gjithashtu deri sa të jetë ajo barsë (shtatzënë) s'ka nevojë për ndjenja të kontaktit seksual. E kjo është ajo që dëshmon se gjatë kontaktimit seksual te kafsha nuk ka kurrfarë kënaqësie. Ndërsa te njeriu, femra përderisa është shtatzënë, pra gjatë shtatzënisë, vazhdon kontaktimin seksual dhe ndien kënaqësi seksuale, dhe asnjëherë nuk e refuzon dhe nuk e kundërshton kontaktin seksual gjatë tërë shtatzënisë së saj. Në shumicën e rasteve burri i saj refuzon kontaktin seksual, mirëpo ai e refuzon dhe nuk do edhe pse ai dhe ajo kanë ndjenja për një gjë të tillë.

Logjika e shëndoshë dhe mendja e ndriçuar patjetër duhet të bëjë dallimin mes SUDUD (.....) dhe DILAL (.....), sepse që të dyja pajtohen njëra me tjetrën në aspekt të jashtëm, dhe e kundërshtojnë njëra-tjetrën në aspekt të brendshëm. Ai i cili shikon vetëm anën e jashtme e jo thelbin e asaj çështje, ai nuk ka analizuar mirë.

NDALIMI I MISHIT TË DERRIT

Sa i përket ndalimit të mishit të derrit, njerëzit e mëhershëm nuk e kanë ditur arsyen dhe urtësinë e ndalimit. Mirëpo mjekësia bashkëkohore e ka zbuluar shkakun, e ai është se mishi i derrit përmban

vezoret e skrajave të quajtura TIJNIJASULIM, të cilat e sëmurin njeriun dhe i shkaktojnë dëm të madh.

Nëse nisemi nga këtu, shohim sikur muslimanët do të donin të dinë ndonjë kusht të besimit të tyre për arsyen e ndalimit të mishit të derrit, në fillim të thirrjes në islam nuk do ta kishin pasur asnjë arsye, por arsye e vetme do të kishte qenë se ndalimi është bërë për asgjë, dhe besimi i tyre do të ishte shumë shumë i mangët. Mirëpo urtësi është që për çdo çështje obliguese apo ndalesë duhet pranuar pa kurrfarë dyshimi dhe pa kurrfarë polemika, sepse është prej Allahut, ky është Imani i të paaftëve dhe adhurimi i njerëzve të rëndomtë.

Për këtë çështje Shejh Shaëraviju thotë:

Imani është rotor (shkak) i çdo dispozite, e cila vjen prej Allahut. Pastaj vazhdon e thotë: Mundet që shkakut dhe urtësia të jenë më specifike se obligimi dhe gjithmonë urtësia apo shkakut vjen pas veprimit, apo pas kryerjes së obligimit e asnjëherë më herët, sepse po t'i paraprinte shkakut dhe urtësia e kryerjes së veprimit, atëherë ne iu kemi përgjigjur urtësisë apo shkakut, ndërsa besimi (Imani) i përgjigjet drejtpërsëdrejti urdhërdhënësit.

Ndërsa, paraqitja e shkakut dhe arsyes së një urdhri pasi që ai obligim burimin e ka prej Allahut, pas një kohe të kaluar, vërteton se çdo obligim, të cilit nuk ia di shkakun dhe arsyen, ajo e ka shkakun dhe arsyen.

Shejhu na sjelli një shembull, praktikë shkencore, duke e ilustruar me mishin e derrit, kur tha: A ka qenë dashur me hezituat, pra me ngrënë mishin e derrit deri sa të na vijë analizat mjekësore, e ato analiza të na e bëjnë me dije se mishi i derrit është i dëmshëm për organizmin e njeriut?!

ÇËSHTJA E LIGJIT TË DOMOSDOSHMËRISË DHE ZGJEDHJES

Filozofët dhe dijetarët e kohërave të kaluara, por edhe të sodit, i preokupon çështja se njeriu a është i vullnetshëm (me të drejt zgjedhjeje) apo i detyrueshëm. Nëse është i detyrueshëm atëherë pse të japim llogari për çështjet, të cilat ia ka shkruar Allahu?

Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Në disa raste (gjendje) njeriu është i detyrueshëm, e në disa raste jo. Kjo, sepse njeriu dallohet nga krijesat tjera me mendje dhe logjikë. Ai është i lirë t'i zgjedhë çështjet, sepse për çështjen e cila nuk ka të drejtë zgjedhjeje, nuk ka çka të zgjidhet dhe nuk ka çka të mendohet apo logjikohet për të. Sepse, mendja (logjika) është mjeti i zgjedhjes së çështjeve, ndërsa çështja e cila nuk ka alternativë tjetër aty nuk ka çka të kërkohet për t'u zgjedhur.

Çka do të thotë mendje? Mendja është mjeti krahasues, i cili dallon çështjet mes vete dhe çështjet, të cilat duhet zgjedhur, të cilat mundën për t'u vepruar ose mundën për t'u mos u vepruar. Përderisa çështjet ekzistojnë, mendja jote ekziston, atëherë ti ke të drejtë për të vepruar dhe për të mos vepruar.

Zgjedhja dhe seleksioni i sendeve, çështjeve bëhet nëpërmjet mendjes. Për këtë arsye i çmenduri nuk është i obliguar (krijesë obligative). Pse Allahu nuk e obligon atë, po ashtu psikopatin?

Allahu e ka krijuar njeriun, njeriu nuk mund ta krijojë veten dhe po ashtu ta bënë veten të vdes, po ashtu nuk ka asgjë në dorë në vdekjen e tij. Pse edhe e para edhe e dyta janë Kader (përcaktim) i Allahut. Kaderi i Allahut nuk zhvishet prej kaderit të Allahut, por Allahu çështjen e Imanit (besimit) e ka bërë çështje zgjedhëse. Kjo, për arsye se Allahu i Lartmadhëruar dëshiron që robi i Tij ta dojë me vullnetin dhe dëshirën e Tij. Allahu dëshiron që robi i Tij ta dojë atë edhe atëherë kur ka mundësi që robi të largohet prej tij dhe të kundërshtojë.

KOMENT DR.SEJID XHEMIL

Njeriu ndonjëherë bënë mirë, e ndonjëherë keq. Por, kush e di të fshehtën? Ndoshta në të parën bën keq, e në të dytën mirë. Por, kush e di esencën e gjykimit? Gjykimi duhet të jetë diçka më e lartë dhe me e ditur se kjo dhe ajo. Dituria më e lartë (qiellore) e di të fshehtën dhe çka fshihet pas perdes së sekreteve, prej fshehtësive të kaderit.

TEVESUL (SHËRIMI) ME PEJGAMBERËT DHE NJERËZIT E MIRË

Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Shkuarja sipas shkaqeve nuk është në kundërshtim me mbështetjen në Allahun, se për ndryshe si të thuhet për mjaltin e bletës (është ilaç dhe shërim për njerëzit). Thënia e Zotit të Lartmadhëruar shërim për njerëzit, do të thotë që: njerëzit të shkojnë në atë që mendojnë se është shërues, ose e dinë se është shërues. Ka dallim të madh në mes të asaj që intervenon mjeku (shëron) dhe thënies së Allahut (Dhe kur të sëmurem, Ai më shëron), sepse mjeku është mjet shërimi, ndërsa Allahu shërues. Mjeku mund t'ia qëllojë ose mund të gabojë. Dhe askush nuk duhet të mendoj se mjeti shërues (mjeku) është në kundërshtim me Kadanë e Zotit ose me ia vonua vdekjen njeriut. Për këtë arsye ne shohim se shumë e shumë të sëmur vdesin në duar të mjekëve dhe në proces të operacionit.

Poeti thotë:

Gabimi i mjekut është jogabim (e qëlluara) e kaderit.

Zoti e mëshiroftë Shefkijun i cili për vdekjen ka thënë: Nëse nuk ke për të vdekur, çdo mjek është i mirë dhe i dobishëm, por nëse ke për të vdekur, mjeku është vdekjeprurës (shpend me kthetra).

Mjeku i cili shëron nuk ka dalë jashtë kornizave të kaderit, sepse shërimi është vetë kaderi i Allahut, dhe nuk është jashtë kaderit të Allahut.

Kur ndodhi thatësi e madhe në gadishullin arabik, Omeri r.a. thoshte: Më herët derisa ishte i Dërguari i Allahut s.a.v.s. me ne, i kërkonim atij të lutej për shi dhe binte shi, ndërsa tani kërkojmë të lutet për shi prej axhës së të Dërguarit të Allahut: O Abas, ngrihu dhe lute Allahun të na zbret shi dhe është ngrit Abasi r.a. dhe ka ra shi.

Ky ndërmjetësim është me të gjallët, sepse dobia prej tyre vazhdon, ndërsa i Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka ndërruar jetë dhe me vdekjen e tij është ndërprerë zbritja e shiut prej tij, mirëpo çështja ka kaluar në familjen e tij, sepse ai ka qenë axha i pejgamberit.

Kur Omeri r.a. ka shkuar me krye haxhin, Pejgamberi s.a.v.s. i ka thënë: “Mos na harro me lutje o vëlla Omer.”

LIRIA DHE PARIMI I FESË

Cili është definicioni i termit “Liri”? Çfarë qëndrimi ka Islami për të? Liria qytetare a është në kundërshtim me fe-tarinë? Cili është qëllimi i lirisë së njeriut në suazat e praktikimit dhe përmbajtjes së programit të Zotit për obligimet e tij?

Këto janë mendimet të cilat sillen në mendjet e njerëzve për parimet e gabuara, keqkuptimet dhe pretendojnë se parimet e fesë janë të gabuara. Ata diçka që e kanë kuptuar është gabim, ndërsa e vërteta është e drejtë, e nuk kuptojnë të drejtën, por të drejtën e quajnë gabim dhe krim.

Për këtë profesori Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë: Parimi “Liri e njeriut” në fakt është në kundërshtim me parimet fetare. Me qenë fetarë do të thotë me iu nënshtrua parimeve dhe programit. Liria të çliron dhe nuk të lejon me iu përmbajt obligimeve të cilat ka dashur Allahu me i krye ?!

Këto janë keqkuptime dhe ide te gabuara.

Këtë çështje na shpjegon prof. Dr. Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju i cili thotë: Në esencë fjala “Liri” bie ndesh me parimin e fesë. Fetar do të thotë të përmbajturit e parimeve dhe planprogramit. Liri do të thotë

i liruar dhe i papërmbajtur në diçka. Kjo është ajo çka kuptohet prej fjalës liri, mirëpo feja ka ardhur për me ngritur lart fjalën “Liri”. Pse ti je i lirë të veprosh çka të dash, por edhe të mos veprosh çka të duash. Mirëpo liria jote mos me qenë ajo e cila u bënë padrejtësi tjerëve.

Pse, për të mos i dhënë liri absolute vetes tënde, e tjetrit me ia cungu. Jo, kurrsesi jo. Nëse ky njeri ka liri absolute, por edhe ky ka liri absolute atëherë vjen deri te përzierja e tyre, dhe ndeshja në mes tyre.

Nëse i japim lirisë këtë kuptim atëherë i fuqishmi, mizori dhe krimineli vepron çka të doje dhe të dobëtin e eliminon, atëherë vjen deri te trazirat dhe shkatërrimi.

Pra fjala patjetër duhet të përkufizohet.

E drejta jote është: të besosh, ose të mos besosh, ti ke liri absolute me zgjedh mirëpo që nga çasti kur të besosh, ti duhet t’i përmbahesh planprogramit, pse ti ke hy në suazat e besimit (Imanit) me mendje të pastër, dhe me të zgjedhurit tënd dhe t’i iu ke përmbajt bazës-lirisë së zgjedhjes së besimit. Allahu besimin e ka lënë të lirë e jo të imponuar sepse Allahu i Lartmadhëruar dëshiron që robi ta pranoj planprogramin e tij, kur ai ka mundësi mos me pranua. Allahu dëshiron që ta dëgjojë dhe t’i nënshtrohet atëherë kur ai ka mundësi për të mos e dëgjuar dhe për të mos iu nënshtuar.

Qeveritari duhet me mbrojt këtë liri, për të shikuar kënaqësinë e Allahut, e ndonjëherë mundet me harruar, e i tërhiqet vërejtja.

Shembull: Omeri r.a. ka thënë: “Nuk ka dobi prej jush nëse nuk flisni e nuk jepni vërejtje, ndërsa nuk ka dobi prej nesh nëse nuk dëgjojmë (nëse nuk i pranojmë vërejtjet).”

Omeri nuk ka gabuar, por ka dashur t’u tregoj dhe t’ua mësoj tjerëve për me ua tërheq vërejtjen njëri-tjetrit, por edhe vet atij. Omeri ua mëson tjerëve duke u thënë: Nëse unë pak e lakoj kohën, ju ngriheni shpatën dhe më thoni: Ki kujdes! E ai pastaj me thënë: Po, po, gabova!.

E ai pastaj ka thënë: E falënderoj Allahun i Cili ka bërë umetin të tillë, që nëse gaboj, tjetri e ngrit shpatën kundër padrejtësisë. Ai na ka mësuar se qeveritari nuk guxon në asnjë çast të jetë neglizhent, e nëse harron atëherë tjerët (qytetarët) duhet t’ia tërheqin vërejtjen menjëherë.

Kjo liri, e cila është brenda suazave të përmbajtjes së parimeve të fesë është liri esenciale dhe atë të cilën e parasheh feja, ndërsa fjala liri absolute nuk ekziston në fjalorin e fesë.

Koment i Dr. Sejid Xhemilit:

Në kuptimin e femrës, fjala liri ka për qëllim që ajo të veproj çka e sheh se është e drejtë dhe që ajo të jetë e kënaqur me vendimin e saj, pa ndërhy pala tjetër rreth marrjes së vendimit të saj, kushdo që të jetë, burri i saj apo ndonjëri i familjes, apo i farefisit. Sepse ajo me mendimin e saj dhe vizionin e saj, nuk ka nevojë që tjetri ta orientoj, sepse ajo është e pjekur, e mençur dhe e logjikshme.

Po nëse puna është kështu, atëherë zemrat të cilat ndryshojnë dhe epush tërheqëse, atëherë bëhet pyetja prej çfarë prizmi me i shikuar. Në bazë të kësaj lirie, i lejohet që secili me pas shokë e shoqe, e asnjëri nuk ka të drejtë t’i ndërhy tjetrit për lidhjen e shoqërisë me tjetërkënd. Kështu që, femra e cila shoqërohet me një mashkull, ajo shoqëri sjell simpatinë, simpatia sjell dashuri, dhe shtohet ajo dashuri dhe sirtari rritet e shtohet. Dashuria është hija e njerëzve në thellësi të njerëzve, e rrënjosur në trupin e njerëzve.

ISRAJA ME TRUP APO ME SHPIRT

Israja a ka qenë vetëm me shpirt, siç mendojnë disa dijetarë? Edhe sot ka mendime të ndryshme rreth asaj se Israja, a ka qenë ëndërr apo me shpirt, apo ka qenë edhe me trup edhe me shpirt.

Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju përgjigjet:

Nuk është Muhamedi s.a.v.s. ai i cili ka bërë vetë Isranë, andaj rri larg ligjeve njerëzore (natyrore), rri larg ligjeve të tokës dhe ngrini çështjen tek Allahu i Lartmadhëruar.

Pastaj Shejh Shaëraviju vazhdon e thotë:

Nuk ka të bëjë me ëndërr, sepse po ta shoh unë një ëndërr, duke shkuar në Londër këtë natë, askush nuk e diskuton këtë çështje, sepse çdokush e di se është vetëm ëndërr, e jo realitet. Pasi që qëndrimi i urrejtjes i pabesimtarëve ka qenë se kanë thënë: A ti po thua se për një natë ke shkuar e ke ardhur nga një lartësi, të cilën ne nuk mund ta ecim me deve vetëm për një drejtim, një muaj të plotë. Jep me kuptuar se ata e kanë kuptuar se nuk është në pyetje ëndërra, e as udhëtimi vetëm me shpirt, por ka qenë zgjuar dhe edhe me trup, edhe me shpirt. Sepse po të ishte ndryshe nuk kanë pasur nevojë me kundërshtua.

Pabesimtarët me urrejtjen dhe zilinë e tyre na kanë ndihmuar neve shumë sot, sepse ne themi: Po të kishte qenë ëndërr nuk do ta kishte diskutua askush, sepse ligjet e ëndërrës janë mbi ligjet e materies zgjuar.

Komenti i Dr. Sejid Xhemilë:

Fanatizmi si cilësi e urrejtur, zakonisht është shkak i injorancës së madhe: Ngjarja e Israsë ka qenë një ngjarje e cila i ka thye krejtësisht ligjet natyrore, e kjo ka ndodhur me fuqinë absolute të Allahut, e cila ia tejkalon fushës së logjikës njerëzore, e cila është e kufizuar dhe ka kaluar në horizontin e diturisë së Allahut, e cila është e pakufishme dhe e pafund, pa fillim dhe pa mbarim.

Nuk ka dyshim se kjo ngjarje i ka ulë dhe i ka nënçmua pabesimtarët e Mekës, me të gjitha ndodhitë tjera në të. Ndoshta kjo ka qenë çështja e qëlluar, e cila logjikën e ka përkufizua vetë në hapësirën e saj. E kjo ka qenë urtësi, e cila me madhështinë e saj ka shkaktuar mendime të kundërta, të ndryshme dhe të shumëllojta. Kjo është ajo se një gjë e tillë ndodhë te të gjitha çështjet tepër interesante, e pra le të kundërshtojnë kundërshtarët.

MARKSIZMI DHE OPIUMI I POPUJVE

Disa kanë shkruar për Islamin dhe Marksizmin, më ka ardhur shumë keq kur në ato libra kundërshtohet planprogrami i Zotit të Lartmadhëruar, të cilin Allahu e ka paraparë ligj për njerëzimin, ndërsa ata bëjnë krahasim me logjikën e tyre njerëzore, ligjet të cilat i kanë paraparë njerëzit, e pastaj hulumtojnë shkaqet të cilat sjellin mirëqenie ashtu siç dëshirojnë epshet e tyre, në çfarëdo forme, pa shkuar më larg, nuk e praktikojnë dhe nuk e shikojnë programin e Allahut, i cili në tërësi është mirësi, por orientohen rrugëve të cilat i parasheh njeriu, por për çka, për çështjet të cilat janë të prera me tekst kur'anor dhe janë të qarta.

Imami i mirënjohur Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Mjerë për ata njerëz, të cilët i marrin idetë komuniste, i marrin idetë, të cilat janë larg dhe në kundërshtim me çështjet të cilat i ka paraparë i Lartmadhëruar, dhe i Patjetërsueshmi në ekzistencë.

Kur dikush të thotë: Unë jam marksist. A nuk do të thotë se ai beson atë që ka besuar Marksi? Çka ka thënë Marksi në lidhje me fenë? Ka thënë: Feja është opium për t'i sunduar popujt.

Atëherë si me i thënë atij se është musliman? Vërtetë ata dëshirojnë që ta kenë islamin si peng, sepse ata kanë marrë urdhra prej eprorëve (të mëdhenjve), e zotërinjve të tyre, sa ende nuk ka ardhur koha ta sulmojnë islamin. Ky tentim i tyre veç ka dështuar, mirëpo kjo neve nuk na intereson. Nëse është ashtu, ata janë kundër vetes së tyre, (Mos ma tregoni mua islamin tuaj, pse përkundrazi Allahu do t'ju tregoj juve se a ju ka udhëzuar në islam apo jo). Kur ata thonë se Kur'ani nuk është i përshtatshëm për këtë kohë, sepse i ka kaluar koha, ne u kundërpërgjigjemi: Ti je ateist, sepse e ke akuzuar programin e Allahut, në atë se Allahu ka parapara planprogramin, i cili nuk është i përshtatshëm për njeriun!

ISLAMI DHE SOCIALIZMI

Islami ia ka tejkalluar socializmit. Islami është sistem shembullor dhe i përkryer i shoqërisë. Me parimet ateiste bie ndesh në planprogramin e Zotit të Lartmadhëruar.

Sa i përket socializmit Imami i nderuar Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Ai nuk i akuzon jomuslimanët pse hulumtojnë për një sistem, i cili siguron jetë të lumtur në çfarëdo forme, në çfarëdo mënyre, mirëpo akuzon muslimanët, sepse për ta Islami në tërësi është mirësi. Dhe përderisa muslimani në fenë e tij i ka të gjitha të mirat, pse me pas nevojë për ato parime dhe atë sistem të prodhimit tokësorë.

A mundet që njeriu në të njëjtën kohë me qenë edhe musliman edhe komunist!! Ata arsyetohen dhe thonë se në Islam dhe Kur'an në fakt nuk ka asgjë, sepse ata fare nuk e njohin as Islamin e as Kur'anin. Ne po i sfidojmë, nëse ndonjëri e ka lexuar Kur'anin, ose e ka studiuar, ose ka nxjerr ndonjë ligj prej tij. Atëherë ai gjykon për diçka çka nuk e di dhe pa e menduar fare. Ai ka lexuar për Marks, ka shkruar një e më shumë libra dhe nuk ka lexuar fare për Kur'anin, e as për Islamin kur është praktikuar, për gjysmëshekulli çka ka sjellë feja për jofetarët. E kanë pranuar si sistem. E kanë pranuar se në të ka pasuar dobi dhe të mira.

Pra, të analizojmë dhe të bëjmë dallimin në mes të gjysmëshekullit ku është praktikuar Islami dhe gjysmëshekulli ku është praktikuar socializmi?

RIZKU

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Dhe në qiell është i përgatitur rizku juaj dhe ajo çka u premtohet.”

Ashtu siç e ka zakon dhe siç ka eksperiencë, dhe mendje të mprehtë, dhe fjalë të urta me ndikim, ai gjithmonë e nxitë dhe e zgjon mendjen time. Kësaj radhe përsëriti thënien e tij të njohur:

“Vërtet rizku yt, qoftë pasuri apo reputacion, e di më mirë se ti vendin e rizkut tënd”.

Po ta dinin mirë këtë çështje të gjithë njerëzit, nuk do ta kishin munduar veten, nuk do ta kishin shtrënguar zemrën e tyre, nuk do t'i kishte tërhequr jeta, që kur u ndodh diçka, të fillojnë të preokupohen, e po të mos ishte ashtu, nuk do të ishte kështu. Le të qetësohen. Le të dinë se rizku çoftë pasuri apo reputacion ose pozitë, nuk e gabon atë e cila iu është caktuar. Ka dallim të madh në mes të punës me pjesët e trupit dhe mbështetjes në Allahun për të fituar rizkun (**sa e sa punëtorë ditë e natë kanë punuar dhe nuk kanë asgjë**).

E përkujtoj po ashtu fjalën, të cilën ma ka thënë mua, i nderuari shejh, Muhamed Muteveli Shaëraviju, kur isha duke e shkruar librin tim për jetën e tij, fikhun e tij. Atëherë më pat thënë: Nuk ke ardhur për të më bërë të njohur atëherë kur isha i ri dhe kisha nevojë për pasuri, por po vjen tani në pleqëri kur unë më nuk kam nevojë.

Kur e kam pyetur Shejhun për atë se njerëzit mundohen, me të gjitha mjetet e mundshme dhe rrugët e mundshme, për ta penguar shtatzëninë, më pat thënë: *“Ata i frikësohen jetës dhe pakësimit të rizkut, ndërsa shumica prej tyre nuk e dinë se me sjelljet e tyre do ta bllokojnë rizkun e tyre dhe të fëmijëve të tyre”.*

Ne me përvojën dhe jetën tonë në praktikë shohim se si njerëzit vdesin dhe lënë fëmijët jetim, dhe ditët ndërrohen dhe ata fëmijë jetim rriten dhe arrijnë në pozita të larta dhe shkallë të larta.

Ndoshta, po të kishin qenë të gjallë prindërit e tyre, ata nuk do të kishin arritur këto shpresa dhe dëshira e as ato pozita, e ato grada. Le t'ia lënë caktimit ashtu siç janë dhe le t'u kthehen çështjeve të tyre, dhe le ta shikojnë vetëm jetën e tyre. Sa e sa fëmijë kanë jetuar në gjirin e prindërve të tyre dhe në përkujdesje shumë të mirë, ndërsa në jetë kanë dështuar, janë bërë parazit dhe të padobishëm.

Pas tij filloi të komentojë edhe i nderuari, Shejh Halili, i cili ndër tjerash tha:

“Shumica e të mençurve, intelektualëve, i godet varfëria dhe jetojnë në gjendje të vështirë. Po nëse shikojmë jetën e tyre, nuk kanë arritur pasuri, as nivel të lartë të ekzistencës, përkundër dhuntisë së mendjes dhe diturisë së tyre”.

Poeti i njohur Mutenebiu thotë:

*Po të ishin furnizimet për shkak të punës e njohurisë,
Do të zhdukeshin kafshët për shkak të paditurisë së tyre.
Luani ngordh prej urie në shkretëtirë,
Derisa mishin e lopës e hanë qentë.
Injoranti flenë në shtrat të mëndafshit,
Derisa i dituri flenë për toke.*

PSE NUK E SHOHIM ALLAHUN

Cila është arsyeja, urtësia apo më mirë të themi: Pse nuk e shohim Allahun?

Pyetje e natyrshme, mirëpo në ndjenja të njerëzve duket sikur diçka e tepruar dhe e panevojshme. Dhe a është e mundur për njeriun, i cili nuk e sheh shpirtin, i cili është në brendi të trupit të tij, me të cilin jeton dhe ia mundëson jetën, me qenë më afër vetes së tij se sa vetja e tij. E si atëherë kërkon apo si dëshiron për ta parë Allahun e Lartmadhëruar?!

Imami i mirënjohur Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Prej Madhësisë së Allahut është se ti nuk mundesh ta shohësh Allahun, po ta kishe parë nuk do të kishte qenë Zot, sepse kur mendja përkufizon diçka apo syri përkufizon diçka, atëherë kuptimi merr kahe tjetër dhe ajo çështje bëhet e përkufizuar dhe e zvogëluar.

Ti nëse e sheh Zotin e Lartmadhëruar, atëherë shndërrohet I Pakufishmi në të përkufizuar, ndërsa Ai është i papërkufizuar, e ti po ta shohësh e ke përkufizuar atëherë.

Për këtë arsye, prej Madhësisë së Allahut të Lartmadhëruar është se ti nuk mund ta përkufizosh me sy.

Kur Zoti i Lartmadhëruar e ka cilësuar veten e Tij: **“Allahu është dritë e qiejve dhe tokës.”**, dhe kur prej dritës vijnë rrezet e dritës, drita si dritë nuk përfshihet, por shihen sendet në dritë. E ne themi për Atë i Cili ka krijuar këtë (diellin), si është e mundur të përfshihet?! Mundet e nuk mund të përfshihet, sepse edhe prej krijesave të Tij ka çka nuk shihet e nuk mund të përfshihet. E si atëherë ti ta përfshish me shikimin tënd Atë.

Atëherë vetë mospërfshirja e tërësishme me shikim vërteton se Ai është Zot i vërtetë dhe absolut.

LUTJA

Gjithmonë njerëzit pyesin: Unë i lutem Allahut, por Ai nuk më përgjigjet. A do të thotë kjo se është në pyetje devotshmëria ime dhe moskënaqësia e Allahut ndaj meje, apo mos përgjigja ndaj duas sime është e kushtëzuar me çështjet tjera të cilat nuk i di.

Imami i mirënjohur Shaëraviju thotë:

Vërtetë Allahu dëshiron që njeriu t'i lutet me fjalën: “O Zoti im!”, ashtu që ai të ketë shpërblim të madh, sepse ai e pranon planprogramin e Allahut me vullnetin e tij dhe me dëshirën e tij. Kjo është ajo çka do Allahu prej njeriut.

Ndonjëherë njeriu kërkon prej Allahut diçka që është shumë e dëmshme për të, edhe pse në shikim të tij i duket e mirë. P.sh., ndonjëherë kërkojmë pasuri, mirëpo ajo pasuri do të na kishte shkatërruar dhe do të na kishte larguar nga Allahu, do të na kishte bërë kryelartë dhe kriminal, e do të kishte qenë ndonjë humbje e madhe.

Allahu dëshiron të na mbrojë dhe të na jep shpërblime të ahiretit dhe me na dhënë të mirën e begatshme. Këtu është çështja e pranimit të duasë. Këtu paraqitet mëshira e Allahut të Lartmadhëruar. Një njeri ka dëshirë me udhëtuar diku, mirëpo ai vend është dëmtim i perspektivës së tij.

Ndonjëherë njeriu dëshiron me arrit diçka, e kur ta arrij, ajo është e keqe e madhe për të. Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Ndoshta urreni diçka, por prej asaj që e urreni Allahu ju jep të mira të shumta.”

Po ashtu thotë: “Allahu e di e ju nuk e dini.” Ndoshta ne duam diçka, në të cilën veç Allahu ka parapa të keqe të madhe. Duhet ta dimë se dashuria për diçka ose urrejtja për diçka nuk mundet me qenë mirë për ne.

Zakonisht njerëzit shikojnë çështjet sipërfaqësisht, ndërsa nuk i shikojnë çështjet në thelb. Pasi që Zoti i Lartmadhëruar ka përmendur peygamberët në suretul Enbija, për pranimin e duave të tyre, ka thënë: “Vërtetë ata kanë nxituar dhe kanë bërë gara në punë të mira dhe na janë lutur neve me frikë e me shpresë dhe kanë qenë të përlulur ndaj Neve.”

Këto janë shkaqet e pranimit të duasë: Gara në punë të mira, dua ja me frikë e me shpresë dhe përlulshmëria ndaj Allahut.

BANKAT ME KAMAT DHE INVESTITUESE

Ka mendime të shumta dhe kundërthënëse të dijetarëve rreth Bankave, çeqeve investituese me përqindje të caktuar të fitimit. Disa mendojnë se çeqet “A” dhe “B” nuk janë të lejuar, ndërsa çeqet “C” janë lejuar, sepse këtu nuk kushtëzohet profiti i caktuar, por është bashkëpjesëmarrje, e me një fjalë shoqëri aksionare, ku mund të ketë fitim, por mundet edhe mos me pas fare fitim, ndërsa edhe për këtë disa kanë thënë se është veprimtari e dyshimtë.

Ata të cilët lejojnë deponimin në Banka, thonë: Të hollat në Bankë nuk janë të ngrira, apo të bllokuara, por investohen në projekte zhvillimore të ndryshme, kështu pra është me njëjërën anë qarkullimi i mjeteve, ndërsa në anën tjetër deponuesi nuk kushtëzon përqindje të caktuar, por Banka është ajo që vet për vete ka përcaktuar përqindje të kamatës. Kështu janë ashpërsuar polemikat dhe është bërë bujë e madhe rreth kësaj çështjeje në mes të përkrahësve dhe kundërshtarëve, lëvizin mendimet andej e këndeje pa ndërprerë.

Kur e kam pyetur Sheh Muhamed Muteveli Shaëravijun për këtë çështje m’u përgjigj:

I Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka thënë: *“Hallalli është i sqaruar. Harami i sqaruar. Mirëpo në mes tyre ka çështje të dyshimta. Sikurse një bari i cili ruan bagëtinë e tij rreth një gremine për mos me i ra bagëtitë në të. Kush largohet nga çështjet e dyshimta ai e ka pastruar (e ka ruajtur) fenë e tij, pasurinë e tij dhe nderin e tij.”*

I Dërguari e ka thënë të vërtetën

Imami i mirënjohur thotë:

Robi i cili vepron kështu është mostër dhe shembull, pastaj tërhoqi vërejtjen në Bankën Islame të Fejsalit, pastaj Masraf Islami. Në këto dy Banka muslimani mund të deponoj mjetet e tij. Me këto mjete veprohet me veprimtari islame, ku janë të tubuara mjetet e Zekatit.

Shejhi theksoi se ka dëgjuar se njësoj vepron edhe “Banka Egjiptase”, e cila në kuadër të saj ka degën e cila merret me veprimtari islame. Fjala përfundimtare në lidhje me këtë çështje është se themelimi i Bankave Islame është e dobishme për sigurimin e mjeteve, ku edhe investimi në to pushon zemra dhe qetësohet shpirti.

SQARIM

Kohëve të fundit janë themeluar 11 Banka dhe Kompani Investitive për të qenë bashkëpjesëmarrës në planifikimin zhvillimor të tyre, për të realizuar planprojektet industriale, ekonomike dhe tregtare të ndryshme. Këto Banka kanë vendosur sistemin e shoqërive aksionare, që do të thotë investitorët marrin profitin i cili është hallall në Islam. Po ashtu Bankat Islame kryejnë të gjitha veprimtaritë bankare, dhe nuk kryejnë shërbime me kredi amatore, sikurse bankat tjera.

Në Egjipt në këto Banka Islame muslimani mund të investoj kapitalin e tij dhe të realizoj profitin e lejuar të papërcaktuar, duke hapur xhirollogaritë, apo format tjera të veprimeve dhe aktiviteteve Bankare. Prej këtyre bankave është Banka Islame Fejsal, me seli në Egjipt, Masraf Islami për investim dhe zhvillim ndërkombëtar, shoqëria investuese islame e kufizuar, po ashtu të Bankave tjera Islame që tashmë janë të njohura.

Këto Banka në të gjitha veprimtaritë e tyre, angazhohen në tubimin e kapitalit dhe aktivizimin e tij në veprimtari dhe investime të lejuara, duke u bazuar në dispozitat e Sheriatit Islam, dhe atë në të gjitha format, e ndër ta më e rëndësishmja shoqëria aksionare, duke shfrytëzuar kapitalin në realizimin e projekteve industriale, ekonomike, bujqësore, por me veprimtari hallalle, e jo harame, apo në donacione për projekte industriale dhe prodhuese. Duke filluar prej prodhimit, shitblerjes, sigurimin e plasmanit në treg të prodhimit të punëtorëve të këtyre Bankave dhe atë duke u bazuar në ndarjen e profitit të këtyre projekteve në bazë të bashkëpjesëmarrjes, eksperiencës, bashkëpjesëmarrjes në mes të shoqërive aksionare, të cilat në të njëjtën kohë i lejojnë mundësi qytetarëve hapjen e xhirollogarive, shërbimin ndaj qytetarëve për tërheqjen dhe deponimin falas – pa kamatë.

PYETJE DHE PËRGJIGJE

- A ka të tillë që hynë në Xhenet pa llogari?
- Po, janë ata të cilëve Allahu ua ka lejuar shkaqet, por ata nuk i kanë përdorur, nuk shikuar shkaqet, vetëm e vetëm me respektuar Kadanë dhe Kaderin që Allahu e ka caktuar për të.

- Ai i cili betohet se do të agjëroj, por vdes para se me realizuar përbetimin?

- Një grua e ka pyetur të Dërguarin e Allahut se i ka vdekur nëna e saj, dhe ka pa agjëruar agjërimin e përbetimit. Muhamedi s.a.v.s. i ka thënë: *“Le të agjëroj në vend të saj kujdestari.”*

E ka regjistruar Ahmed

Po ashtu është vërtetuar nga ai: *“Kush vdes dhe ai ka për obligim agjërim, le të agjëroj për të kujdestari i tij.”*

Nuk i lejohet përbetimi në mëkat ndaj Allahut, dhe ai përbetim të cilën nuk e posedon, nuk ka mundësi të kryhet.

Sead bin Ubadete e ka pyetur të Dërguarin e Allahut s.a.v.s.: Nëna ime ka vdekur, por ka pasur agjërim të përbetimit, a lejohet që unë të liroj një rob – si kompensim? Muhamedi s.a.v.s. iu është përgjigjur: *“Liroje një rob për nënën tënde.”*

E ka regjistruar Ahmed

Në hadithet të cilat i ka përmbledhur Maliku:

Nëna ime ka vdekur, a i bën dobi asaj nëse e liroj një rob për të? Iu është përgjigjur: *“Po.”*

- Pyetje Zekati për familjarët të cilët janë nevojtare

- Përgjigje Zekati, familjarët për të cilët e ke obligim me u përkujdesur, nuk konsiderohet zekat, po ashtu nuk konsiderohet zekat për të ngritur standardin e të afërmit. Po ashtu është e ndaluar me e rezervuar dhe me e bllokuar zekatin për një kohë të caktuar, ashtu siç veprojnë disa.

- A lejohet Sadakaja për të vdekurin?

- Jo, sepse i vdekuri nuk përfiton prej asaj sadakaje.

I Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka thënë: *“Njeriu kur të vdes, i ndërpriten të gjitha shpërblimet e punës së tij, përpos tri gjërave: Sadakaja rrjedhëse, dituria prej së cilës përfitojnë të tjerët dhe familjen e mirë, i cili lutet për të.”*

I Dërguari e ka fol të vërtetën

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për sadakanë më të vlefshme, e ai është përgjigjur: *“Të dhënit e sadakasë përderisa je shëndosh dhe ke pasuri e i frikësohesh varfërisë, e shpreson pasurinë.”*

- Dënimi me Sheriat a ndikon mos me u dënua në botën tjetër për atë krim?

- Po, sepse për ndryshe atëherë do të barazoheshin krimineli me atë të cilit i është bërë krimi.

Për këtë arsye dënimet me pa të drejtë faljeje (Hudud) quhen *Xhevabire em Zevaxhire*. E vërteta është se ai i cili ka bërë mëkat quhet *Xhevabir*, e ai i cili nuk ka bërë mëkat *Zevaxhir*.

Një njeri i ka thënë të Dërguarit të Allahut s.a.v.s.: Një grua më ka puthur. Për këtë shkak ka zbritur ajeti Kur'anor:

“Fale namazin në një pjesë të ditës dhe në thellësi të natës. Nuk ka dyshim se punët e mira i zhvleftësojnë punët e këqija.”

Njeriu i ka thënë Muhamedit a.s.: Ky ajet ka zbritur vetëm për mua? Muhamedi a.s. i ka thënë: *“Përkundrazi, për të gjithë umetin tim.”*

- Pyetje: Si e ka krijuar Allahu botën?

- Përgjigje: Kur është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s.: Si e ka krijuar Allahu botën. *“Ka qenë Allahu atëherë kur nuk ka pasur asgjë pas Tij, fronti i Tij ka qenë në ujë dhe në veten e tij ka shkruar dhe ka krijuar çdo gjë.”*

E ka regjistruar Ahmed

Si ka qenë Allahu i Lartmadhëruar para se të krijoj qiejt e tokën? Muhamedi a.s. ka thënë: *“Ka qenë në hapësirën, ku mbi të ka qenë ajri, e nën të ajri.”*

E ka regjistruar Ahmed

- A i fshin sëmundja mëkatet?

- I Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka thënë: *“Më të sprovuarit prej njerëzve janë pejgamberët, pastaj pasuesit e ngjashëm me ta, pastaj të ngjashmit me ta. Derisa rob i Allahut të jetë dhe ecë në tokë sprovohet, që të jetë i pastër (t’i fshihen) prej gabimeve.”*

- Dënimi në varr me trup apo me shpirt, apo me të dyja?

- Zoti i Lartmadhëruar tregon për popullin e faraonit: **“Ata i ekspozohen zjarrit në mesditë dhe në mesnatë.”**

Po ashtu ka thënë: **“Dhe ditën kur të ndodh çasti i kijametit (u thuhet) shpine familjen e faraonit në dënim më të ashpër.”**

Dy vdekje: Jeta pas vdekjes, ringjallja, pastaj dënimi pas ringjalljes

Kur është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për dënimin në varrë ka thënë: *“Po dënimi në varrë është i vërtetë.”*

MUTEFIKUN ALEJHI

- A lejohet për muslimanin me prezantuar në kufomën e pabesimtarit?

- Jo, kurrsesi jo, por vetëm për respekt të njeriut (trupin), të cilin e ka krijuar Allahu.

- Të marrit me medicinën, pa qenë mjek (pa ditur), a jep ai njeri përgjegjësi?

- Shejh Shaëraviju thotë: Kjo është çmenduri, dhe ai i cili bën një gjë të tillë është i çmendur.

Muhamedi s.a.v.s. ka treguar se ai i cili merret me medicinë e nuk është shumë i specializuar, ai jep përgjegjësi. Nga kjo kuptohet se, ai i cili është mjek por gabon në diagnozë dhe nuk ia ka qëlluar, ai nuk dënohet, me fjalë të tjera, nuk jep përgjegjësi.

- Në revistën “Livaul Islam” na kanë ardhur shumë pyetje për ata që falen në shtëpi përshkak të nevojave të tyre të posaçme, gjë që nuk iu le hapësirë për të shkuar në Xhami për t’u falur.

- Zoti i Lartmadhëruar në Kur’an qartë tregon për namazin e xhumasë:

“O ju të cilët keni besuar. lëreni shitblerjen (dhe veprimtaritë tjera), e shpejtoni në përkujtim të Allahut (namaz).”

- Çka do të thotë shkurorëzimi vetëm pas kurorëzimit?

- Shkurorëzim do të thotë zhvleftësimi i aktit të kurorëzimit. Një njeri e ka pyetur të Dërguarin e Allahut s.a.v.s.: Unë jam martuar me filanen, e cila ka qenë e shkurorëzuar tri herë. I ka thënë: *“Martoje.”* Për arsye se ajo është shkurorëzuar pasi ka qenë e kurorëzuar.

Muhamedi s.a.v.s. është pyetur për një njeri, i cili është martuar me filanen, e cila ka qenë e shkurorëzuar. Ka thënë: *“E ka shkurorëzuar atë, të cilën e ka në kompetencë.”*

E ka regjistruar Darukutniju

- Pyetje: Pesimizmi dhe optimizmi?

- Përgjigje: I Dërguari i Allahut s.a.v.s. dëshironte që te Hasani gjithmonë të mbillte optimizëm, e urrente pesimizmin.

Po ashtu ka thënë: “S’ka vend për pesimizëm, më së miri është me qenë optimist dhe me fol për optimizëm.” I kanë thënë: O i Dërguari i Allahut, po ç’është optimizmi? Është përgjigjur: “Ajo që dëgjohet vetëm për ardhmëri të mirë, fjalë të bukura.”

MUTEFIKUN ALEJHI

- Është pyetur Muhamedi s.a.v.s. për TAUNIN – KOLERËN

- Ka thënë: “Dënim kundër atyre që kanë qenë para jush, e pastaj e ka bërë mëshirë për besimtarët. Çdo njeri i cili gjendet në një qytet ku është përhapur, le të duroj, e mos të dalë, por ta dijë se nuk mund t'i ndodh vetëm ajo e ka shkruar Allahu, e nëse vdes atëherë do ta ketë shpërblimin e dëshmorit.”

E ka regjistruar Buhariu

- A është obligim abdesi për shkak të ngrënies mishit të bagëtive dhe deveve?

- Vetëm mishin e deveve. Qëllimi është i përgjithësimi i dispozitës, e jo specifika e rastit, pse Muhamedi s.a.v.s. i ka urdhëruar Sahabët me marrë abdes.

- Nëse femra sheh ëndërr (duke kontaktuar), a merr gusël?

- Po, nëse veç ka ejakuluar dhe sheh shenja në rroba.

Umu Selmete i ka thënë Muhamedit s.a.v.s.: Allahu nuk turpërohet nga e vërteta. Gruaja nëse ëndërron (kontaktim seksual), a merr gusël? Muhamedi s.a.v.s. i ka thënë: “Po, nëse sheh shenja në rroba (të lagura).” Umu Selmete i ka thënë: Ose me ëndërrua gruan? Muhamedi a.s. i ka thënë: “Të lumshin duart! Po kujt i ngjason fëmija i saj?

Në një transmetim tjetër:

Umi Selmete e ka pyetur të Dërguarin e Allahut s.a.v.s. për femrën, e cila sheh në ëndërr atë që e sheh burri. Është përgjigjur: “Nëse femra e sheh atë (ëndërron dhe pastaj sheh shenja në rroba), merr gusël.”

Në MUSNED qëndron se Havlete bint Hakimë e ka pyetur të Dërguarin e Allahut s.a.v.s. për femrën e cila sheh në ëndërr atë që sheh burri. Ka thënë: “Nuk merr gusël derisa të mos ejakulojë, ashtu sikurse edhe burri nuk merr gusël derisa të mos ejakulojë.”

- Pyetje: Lëkura e deles së ngordhur a është e lejuar apo e ndaluar?

- Përgjigje: Çdo lëkurë e cila teret është e pastër, përpos lëkurës së njeriut, i cili është veç i nderuar, dhe lëkura e dërrit, e cila është e papastërti (e terur apo e paterur).”

ISTIHAREJA DHE ËNDRRA E MIRË

Disa mendojnë se Istihareja e cila është sunet nga pejgamberi s.a.v.s. nuk është e vërtetë dhe e refuzojnë absolutisht, dhe kot e ke me i bindur disa prej tyre. Për këtë e kam pyetur shejh Shaëravijun se çka mendon për këtë.

Ai beson plotësisht.

Po ashtu beson në ëndrrat e vërteta. Ai mendon se nëse pabesimtari sheh ëndërr, nuk përputhet pabesimi i tij me ëndrën e vërtetë të tij, por ëndrra e mirë përputhet me interpretimin e mirë.

Në suretu Jusuf, Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Dhe tha mbreti: Kam parë ëndërr, se shtatë lopë të shëndosha i hanin shtatë lopë të dobëta dhe shtatë kallinj gruri të njomë, shtatë të tjera të tharë. O njerëz të shquar! Ma shpjegoni ëndërrën time, nëse jeni që i shpjegoni ëndrrat”.

(Jusuf,)

Mbreti i Egjiptit, firaoni i Egjiptit, në atë kohë ka qenë pabesimtarë, por kjo ëndërr ka qenë nderim për të burgosurin e tij, Jusufin a.s., i cili e ka interpretuar ëndrën nga burgu.

“Jusufi tha: Për shtatë vjet rresht do të mbillni si zakonisht dhe çka të mblidhet, lenë në kallinj (rezervojeni) , përveç një sasive të vogël që mund ta hani (ta harxhoni). Se pastaj do të pasojnë shtatë vite të vështira (ku nuk do të ketë të lashta), të cilët do të gllabërojnë të gjithë atë që keni lënë menjë anë (rezervuar) qysh më parë për këto vite, përveç një pakice të asaj që keni ruajtur. Pastaj, mbas kësaj do të vijë një vit në të cilin do të ketë për njerëzit shi të bollshëm në të cilin do të shtrydhin (rrush e vaj)”.

(Jusuf,)

Dhe Jusufi siç e ka interpretuar edhe ka ndodhur.

Kur Muhamedi s.a.v.s. është pyetur për domethënien e ajetit: **“Për ta ka përgëzime në këtë botë dhe në botën tjetër”**, është përgjigjur: “Është ëndrra e mirë e besimtarit, të cilën e sheh, ose shihet për të.”

I Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka thënë: *“Është ndërprerë lidhja e pejgamberisë, dhe nuk ka mbetur lidhje tjetër përpos përgëzimeve.”* E kanë pyetur: Po çka janë ato ‘përgëzime’, o I Dërguari i Allahut? Ka thënë: *“Ëndrrat e vërteta. Apo është pjesë prej dyzet e gjashtë pjesëve të pejgamberisë.”*

SIGURIMI NË ISLAM

Sipas mendimit të Shaëravijut, sigurimi i jetës për ta ditur njeriut ndjenjën e imanit të tij, që kur t’i ndodh ndonjë aksident në vend se me thënë: O Zot! më ndihmo, ai thotë: Erdhën paratë, fitova paratë.

Aksidenti i cili më ndodhë mua, apo në pasuri apo në diçka tjetër, ndoshta qëllimi i Allahut është që të më pastrojë. Njerëzit nëse fëmijët e tyre i lënë të dobët (pasi vdesin), kur t’i pashë pas një kohe të lumtur. Kur Islami praktikohet në tërësi, nuk ka nevojë për policën e sigurimit absolutisht. Islami është ndërtesë, e cila duhet të jetë e ndërtaur në tërësi prej themelit e deri në kulm, pa lënë kurrfarë zbrazëtire.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Dhe le të brengosen e ta kenë parasysh që sikur të linin pasardhës të dobët pas vetes së tyre do të ishin të frikuar ta për veten e tyre. Kështu le të kenë frikë Allahun dhe le të flasin fjalë të drejta”.

(En-Nisa, 9)

Shejh Shaëraviju përkujton se gjatë fundit të jetës së tyre Muaviju dhe Amër ibn Asi ishin ulur e po bisedonin. Muaviju i thotë Amrit: Sa i përket të mirave ushqimore jam ngopur, sa i përket rrobave, më janë neveritur. Fati dhe kënaqësia ime tani është në pirje të ujit të ftohtë në ditën e verës së nxehtë nën hije të pemës.

Po ty o Amër, çka të ka mbetur prej të mirave të kësaj bote?

Ai i tha: Toka Huvaruhu, e cila i ka rojet, të cilat sillen në jetën time dhe të fëmijëve të mi pas vdekjes sime. Rojtari i quajtur Virdan, i cili u shërbente me pije, deshi të mahitej me Muavijun, e i tha: O Verdani, ti shumë mirë po punon dhe po rregullon ushqimet në shpinë të popullit, i cili nuk më jep mua asgjë në jetën time, por as pas tyre. Ai tha: Sot na munda rob i o Amër.

Tregohet se zotëriu ynë Omer ibnu Abdul Azizë dhe Hisham bin Abdul Melik, që ne e dimë se si ka qenë puna, e kur Mukatil bin Selmani ka hyr te Mensuri për me ia uruar hilafetin, i ka thënë:

Më këshillo o Mukatil. Ai i tha: Me të këshillua për atë që kam parë apo atë çka kam dëgjuar? I tha. Për atë çka ke parë. I tha: O emirë i besimtarëve Omer bin Abdul Azizë, e kanë trashëguar njëmbëdhjetë fëmijë dhe i ka lënë trashëgimi tetëmbëdhjetë dinarë. Me pesë dinarë është blerë kefini, dhe iu është paguar varri katër dinarë, ndërsa të tjerat iu ndanë fëmijëve. Ndërsa kur vdiq Hisham bin Abdul Meliki, hisja (pjesa) e njëres prej grave të tij, ka qenë katër nukud (pare) dhe tetëmbëdhjetë mijë pallate. Për Zotin o Emiri i besimtarëve, për Zotin e kam parë me sytë e mi për një ditë një djalë i Omer bin Abdul Azizit, i kishte njëqind kuaj, me të cilët luftonte në rrugën e Allahut me gjithë ata kuaj, ndërsa në anën tjetër e kam parë djalin e Hishamit duke lypë rrugës. Pra, çka me siguruar unë.

LEJLETUL KADRI

Një çështje të cilën e përfolin disa: A e ka pa i Dërguari i Allahut s.a.v.s. i Allahut s.a.v.s. natën e kadrit, dhe a e ka pa atë ndonjëri prej njerëzve të mirë natën e vërtetë të Lejletul Kadrit?

Imami i nderuar, shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Kanë thënë se asnjë prej krijesave të Allahut nuk e kanë pa natën e Lejletul Kadrit, përpos të Dërguarit të Allahut s.a.v.s.. Kjo është specifikë me të cilën e ka dalluar Allahu të Dërguarin e Tij, e pas tij e kanë parë prej njerëzve atë të cilët e kanë pa, i kanë treguar Muhamedit a.s. se e kanë pa në ëndërr. Siç

është rasti kur i kanë treguar: E kam pa sikurse jam duke ra në sexhde në ujë dhe kur ka aguar agimi në natën e tridhjetë e tretë kanë mbetur në Xhami tërë natën, se ka ra shumë shi nga qielli, dhe ka ra në sexhde i Dërguari i Allahut s.a.v.s..

Nga kjo kuptojmë se atë vit në atë natë ka qenë nata e Lejletul Kadrit.

Hadithi tjetër: Është vërtetuar nga i Dërguari i Allahut s.a.v.s., se ai ka dalë për në Xhami kur ishin sahabët dhe i sheh duku u ngatërruar me vete. Atëherë ka thënë: “Erdha për t’u treguar se kur është nata e Kadrit, mirëpo pasi që ndodhi konflikti mes filanit dhe filanit, saktësia e asaj nate është ngritur (u bë e panjohur). Por ju kërkoni atë natë në dhjetë netët e fundit.”

Po të ishte ngritur dituria e mosnjohjes në tërësi të Lejletul Kadrit, nuk do të kishte thënë: “Kërkoni në dhjetë netët e fundit”, mirëpo ajo çka është ngritë (është fsheh) përcaktimi i saktë në mes dhjetë netëve të fundit.

Mirëpo hadithet të cilat tregojnë: *Kërkoni në natën e njëzet e shtatë* i kanë shpjeguar se të gjitha ata hadithe kanë të bëjnë për natë e njëzet e shtatë të vitit të njëjtë, pra të një viti, pra kërkoni në këtë natë, ndërsa në vitin tjetër kërkoni në këtë natë (jo të njëzet e shtatën). Për këtë arsye e dimë se transmetimet e ndryshme kanë të bëjnë për në vite të ndryshme, ndërsa nuk kanë të bëjnë transmetimet e ndryshme për të njëjtin vit.

Pas kësaj kanë ardhur sahabët e të Dërguarit të Allahut s.a.v.s. dhe një pjesë e tyre kanë treguar se e kanë pa në ditën e shtatë të dhjetë netëve të fundit, që do të thotë njëri e ka pa në këtë natë, tjetri në atë natë dhe në përgjithësi e kanë pa në të shtatën e fundit. Muhamedi a.s. i ka thënë: po shoh ëndrrat e juaja, që do të thotë janë përputhur ëndrrat. Kërkoni në ditën e shtatë të dhjetë ditëve të fundit, por të atij viti, e jo edhe për vite të tjera. Dhe çdo transmetim që ka ardhur për përcaktimin e natës, ka ardhur me përcaktim të asaj nate.

Disa kanë thënë se nata e Lejletul Kadrit ecë (ndryshon) për çdo vit.

DHE KUR IBRAHIMI NGRITI THEMELET E QABES

Thuhet se Ibrahim i a.s. është ai i cili e ka ndërtuar Qaben, mirëpo disa thonë se Melekët e kanë ndërtuar Qabën.

Sheh Shaëraviju mendon se:

Shtëpia e Allahut, Qabja, është ndërtuar shumë e shumë kohë para Ibrahimit a.s., mirëpo Ibrahim i a.s. është ai i cili i ka ringritur themelet, saktësisht ai me të birin e tij, Ismailin.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Dhe përkujto kur themelet e shtëpisë (së shenjtë – Qabes) i ka ngrit Ibrahim i dhe Ismaili.”

Fjala “I ka ngritur” ka kuptimin se, Qabja veç ka ekzistuar para asaj kohe, mirëpo ka ardhur Ibrahim i për ta rindërtuar, për të ngritur themelet përsëri.

KOMENT

Dhe dua e tyre është: dëgjimi dhe shikimi për çdo kohë dhe çdo gjeneratë.

“O Zoti ynë! Na bën neve dyve muslimanë te Ti, po edhe pasardhësit tanë, bëji popull muslimanë te Ti, dhe na mëso rregullat e fesë sonë dhe na falë neve. Vërtetë Ti je Falës, i Mëshirshëm.”

Mrekulli artistike, fotografi e gjallë, e cila flet gjallërisht, shtëpia ka ekzistuar para Ibrahimit a.s., pse argumentet për këtë kemi fjalën e Zotit të Lartmadhëruar.

Ibrahimi...

Pjesa e nijetit: **“Te shtëpia jote e shenjtë”**, ndajfolja e fundit na vërteton neve se shtëpia ka qenë derisa Ismaili a.s. ka qenë duke pi qumësht para se të rritej.

Po kjo është ashtu, Allahu e di më së miri.

KTHEHU TË ZOTI YT NJË PYETJE ME DY PËRGJIGJE

Sa i përket ndodhisë Isra dhe Miëraxhi, siç tregojnë transmetuesit, shejh Shaëraviju thotë: Kur iu është bërë obligim namazi, pastaj Muhamedi a.s. ka kaluar pranë Musa a.s. kur ia tregon obligueshmërinë e namazit. Ai thotë: Kthehu te Zoti yt dhe kërko le të reduktohet (të lehtësohet). Kështu Muhamedi a.s. është kthye dy tri herë deri sa ka arrit në pesë namaze farze me shpërblime të pesëdhjetë kohëve. Për këtë kanë shkruar librat e udhëpërshkrimit të Muhamedit a.s. për këtë janë pajtuar pjesa dërmuese e fukarave, duke u bazua në mendimin e shumicës dhe transmetimeve të shumta. Mirëpo njëri prej dijetarëve më ka pyetur: Si është e mundur që Musa a.s. me thënë: “Kthehu te Zoti yt”. A do të thotë kjo se Zoti i Lartmadhëruar nuk ka qenë me ta sepse e dimë se ai është, gjendet në çdo vend. Ka qenë dashtë që më mirë me thanë: “Lute Allahun drejtpërdrejtë”, sepse fjalia “Kthehu te Ai” nënkupton se Ai nuk ka qenë aty saktësisht. Ndërsa Allahu është prezent në çdo vend dhe drita e Tij është e shpërndarë te të gjitha krijesat dhe në ekzistencën në përgjithësi. Këtë çështje ia parashtrroi Sejid Xhemilë Imamit të mirënjohur Muhamed Muteveli Shaëravijut i cili u përgjigj në mënyrë të mrekullueshme. “Kthehu te Zoti yt” nuk nënkupton vendin, por qëllimi është kthehu dhe analizoje çështjen të cilën e ke pranuar. Këtu pra: Kthimi te Allahu ka për qëllim kthehu në vet çështjen, analizoje çështjen. E nuk e ka për qëllim me u kthye në vendin e ekzistimit të Tij.

KOMENT I DR. SEJID XHEMILË

Sejid Xhemilë jep përgjigje tjetër ku thotë:

Kur Allahu dëshiron për ti falë ose për ta obliguar, ndonjë peygamber prej peygamberëve të tij, ose të Dërguar prej të Dërguarve të tij pa kurrfarë ndërmjetësimi apo pa e frymëzuar patjetër duhet t’i paraqitet. Ashtu siç iu ka paraqitur Musa a.s. në Turisina. Mëshira e Allahut për të gjithë njerëzimin që Ai mos me iu paraqitur atyre, sepse kur iu është paraqitur kodrës, kodra është bë copë e grimcë, po t’iu paraqitet njerëzve, të gjithë do të digjeshin nga drita e fortë e Allahut.

Para se t’i paraqitet Zoti i Lartmadhëruar ndonjë peygamberi ose të Dërguari patjetër ai peygamber duhet të kaloj në gjendje hyjnore, me u vesh nga cilësitë njerëzore, për tu përgatitë dhe për të qenë në gjendje për ta pranuar nga Allahu. Kështu ai shndërrohet në një gradë të lartë, jashtë kategorisë njerëzore. Me një fjalë: Në përgjithësi Allahu ekziston dhe është prezent në çdo vend dhe në të gjitha anët, por nuk paraqitet në çdo vend por në disa vende. Dhe kur Musa a.s. ka thënë: “Kthehu te Zoti yt” dhe kërko lehtësim për vete. Ka për qëllim kthehu te vendi ku të është paraqitur dhe ke folur me Të dhe kërko lehtësim.

Çështja është se ka dallim të madh në mes të ekzistimit të Tij në çdo vend dhe në mes të paraqitjes së Tij i cili është nder dhe respekt i atij të cilit iu është paraqitur. **ALLAHU E DI MË SË MIRI.**

SHEMBULLI I DRITËS SË TIJ

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

All-llahu është dritë (ndriçues, udhëzues) i qiejve e i tokës. Shembulli i dritës së Tij i gjason kandilit të vendosur në një zgavër të errët. Kandili gjendet brenda një qelqi si të ishte yll flakërus e që ndizet prej (vajit të) një druri të bekuar, prej ullirit që nuk mund të quhet as i lidjes e as i perëndimit, e vaji i tij ndriçon pothuajse edhe pa e prekur zjarri. Dritë mbi dritë. All-llahu udhëzon kah drita e Vet atë që do Ai. All-llahu sjell shembuj për njerëzit. All-llahu çdo gjë di shumë mirë.

EN-NURË, 35

Kur është pyetur peygamberi s.a.v.s.: A e ka parë Zotin Tënd? Është përgjigjur: Vërtet kam pa, sikurse me pa dritë të fortë. Ndonjëherë nuk shihet drita për shkak të fortësisë, pra dritës së fortë. Përderisa dielli i cili është krijesë prej krijesave të Allahut, nuk mund të shihet. Po si është e mundur që syri i thjesht me thjerrëza me pa dritën e Allahut të fortë i cili posedon të gjitha cilësitë. Cilësitë e emrave, cilësitë vetanake dhe është i cilësuar dritë përmbi dritë.

FEMRA, TRASHËGIMIA DHE TESTAMENTI PËR TRASHËGIMTARIN

Një lexuese e gazetës “Livaul Islam” ka parashtruar një pyetje: Babi im ka ndërruar jetë kur i kam pasur pesë vite, e kam axhën (vëllanë e babës) Zoti e pastë mëshiruar i cili ka fëmijë, mirëpo gjyshja ime ende është gjallë. Mirëpo gjyshja ime, Zoti ia lehtësoftë asaj, të gjithë pasurinë ia ka bartë djalit të saj (Akhës tim) dhe nuk më jep asgjë nga trashëgimia e cila është e drejt legjitime e imja. A kam të drejtë të paraqes në gjyq për ta fituar të drejtën time, sepse ajo arsyetohet se ajo frikohet mos vallë nëna ime do të martohet me tjetërkënd.

Këtë pyetje ia parashtrova të nderuarit Shejhut Muhamed Muteveli Shaëravijut i cili u përgjigj: “Kjo vajzë nuk ka të drejtë trashëgimie, sepse axha i saj nuk ia ka lejuar këtë. E pyeta Imamin: Edhe pse kjo vajzë ka qenë fëmijë i të vdekurit, a nuk ka hise?

I nderuari u përgjigj:

Edhe nëse është fëmijë .

Imami i nderuar Muhamed Muteveli Shaëraviju vazhdoi:

Kjo vajzë nuk ka të drejtë të trashëgoj edhe nëse është fëmijë, por ajo ka të drejtë testamentin vaxhib, i cili nuk mundet me tejkalar një të tretën, dhe ky testament është i kushtëzuar me qenë për trashëgimtarin. Kushtëzimi i testamentit të trashëgimtarit do të thotë që të gjithë trashëgimtarët me ra në dakord për atë testament.

LYPËS QUHET EDHE NËSE ËSHTË NË KALË TË SHALËS

Njëri prej vëllezërve mysliman e ka pyetur Shejh Shaëravijun si është dispozita e lypësit për të cilin e dimë mirë se s’ka nevojë për të lypur, mirëpo ai e ka traditë me lyp. Me i dhënë apo jo?

Imami i nderuar u përgjigj:

Lypës është edhe nëse është hipur në kalë të shalës. Përderisa ai ka pranuar, e ka lejuar veten me qenë lypës. Ti as nuk ke mëkat nëse i jep, por gjithashtu ke të drejtë mos me i dhënë. Ti ke shpërblim për atë çka jep dhe qëllimin për çka jep.

Muhamedi a.s. nuk e ka kthye lypësin.

PYETJE: NAMAZI DHE FALJA E TYRE PASI TË I KALOJË KOHA (NAMAZET KADA)

Është pyetur Imami i mirënjohur për faljen e namazit të cilit i kanë kaluar deri sa ka qenë i ri. Me i falë apo jo. Pra a me i falë kada dhe si me i falë ose si me i falë edhe sunetet, nafilet sepse ato janë borxh i kaluar (i hershëm). A nuk tolerohet mos me i falë për borxhin e hershëm?

Shejh Muhamed Muteveli esh-Shaëravi është përgjigj:

“Nuk ka dyshim, se sa i përket namazeve që nuk i ka falë fare në të kaluarën, sunetet nuk i falë fare, por pas çdo farzi të namazit të cilën e falë ia bashkëngjit edhe një farz të të njëjtës kohë, të cilën nuk e ke falë

në të kaluarën. Patjetër duhet me falë namazin që nuk e ke falë më herët, sepse nuk ka arsyetim për mosfalje të namazit.

Nuk i shpëton Imamit të njohur pa treguar për dispozitën e namazit dhe lëshimin e namazit dhe si lënësi i namazit është dy llojesh:

1. Njeriu i cili nuk e refuzon obligimin për faljen e namazit, pra e pranon, por për shkak të përtacisë, neglizhencës nuk e falë. Këtij përtaci i themi patjetër duhet të falesh.
2. Ndërsa, njeriu i cili nuk falet dhe nuk e pranon obligimin e namazit fare ai është pabesimtarë.

NAMAZI PARA KRIJUESIT

Dr. Sejid Xhemilë tha: Namazi është shtyllë e fesë, sepse në të ka begati të shumta dhe dhurata të mrekullueshme. Namazi është bërë obligim me argument të qartë ku Zoti i Lartmadhëruar thotë: “Dhe fale namazin e jepni zekatin”. Në namaz është qetësimi i zemrës, shërimi i shpirtit, pastrimi i mendjes sepse është ndërlihdshmëri mes robit dhe Krijuesit të Tij. Ky raport, kjo lidhshmëri ka rëndësi të posaçme në të është edukimi trupor, elasticiteti i njejeve të trupit, për këtë arsye konsiderohet shërim terapistik i reumatizmit dhe djegieve të njejeve të pjesëve të trupit, forcon boshtin kurrizor dhe disa sëmundje të eshtrave, dhe disa sëmundje tjera të eshtrave që nevojitet të shërohen vetëm me terapi.

Abdullah Ibn Sead e ka pyetur Muhamedin a.s.: Cili namaz është më i vlefshmi, në shtëpinë time apo në xhami? Muhamedi a.s. iu është përgjigjur: A po e sheh se shtëpia ime është afër xhamisë? Më e dashur për mua është që të falem në shtëpi se sa në xhami, përpos namazeve farze.

E KA REXHISTRU IBN MAXHE

Është pyetur Muhamedi s.a.v.s.: Kur duhet të fillojë të falet fëmija? Është përgjigjur: Kur ta kuptoj se cila dorë është e djathtë e cila e majta, urdhëroni për namaz. Nëse për ndonjë person i cili nuk ka mundësi të falet (namazet farze) në xhami, kurrfarë pengese nuk ka që të falet në shtëpi, sepse ajo çka është e përmendur është se përfundimi i namazit të bëhet në xhami, ndërsa vetëm namazi i Xhumasë nuk lejohet në shtëpi sepse Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“O ju të cilët keni besuar, kur të thërritet ezani për namaz në ditën e Xhumasë, shpejtoni në përkujtimin e Allahut (faljen e namazit) dhe ndërpriteni shitblerjen (dhe çdo veprimtari tjetër)”.

(El-Xhumua,)

Muhamedi a.s. ka thënë: Nga bota juaj, më së shumti janë të dashura për mua tri gjëra: Gratë, aroma e mirë, ndërsa qetësim i shpirtit tim është namazi.

Shejh Shaëraviju mendon se namazi i përmbledhë të gjitha shtyllat e Islamit e ato janë pesë: E para: Kur të thotë: Esh-hedu en Lailahe il-lallah ve ene Muhamedun resulullah, e dyta: Zekati, sepse ai e jep një pjesë të kohës së tij. Pra e njëjta kohë që shpenzohet në namaz, po e njëjta është koha kur ndokush ka përfituar pasuri, pra namazi është që ka shpenzuar elementin e dhënies (kohës), pra falësi ka dhënë zekatin.

Shejh Shaëraviju thotë se namazi i Zekatit është sikurse me pas dhënë pasuri. Po ashtu në namaz është edhe shtylla tjetër e Islamit agjërimi, sepse agjërimi të ndalon nga epshi i barkut, dhe i organeve seksuale gjatë ditës së ramazanit. Namazi të ndalon po ato gjëra të cilat t'i ndalon agjërimi sepse nuk të lejon as me fol. Po ashtu edhe shtylla e pestë Haxhi, sepse në namaz e ke kthye fytyrën tënde në drejtim të Qabes dhe ajo sikurse me qenë para vetes tënde. Për këtë arsye namazi ka rëndësi të posaçme dhe nuk lirohesh nga ky obligim asnjëherë, sepse të gjitha shtyllat e Islamit janë në ta.

Është pyetur Muhamedi a.s. për namazin e Xhumasë dhe vlerën e tij. E Ai ka thënë pesë gjëra: Në atë ditë është krijuar Ademi, në atë ditë ka zbritur në tokë, në atë ditë ka ndërruar jetë, në të është një çast ku Allahu e pranon lutjen e lutësit, përpos nëse është mëkat apo shkëputje të ndërlihdjeve farefisnore jo, në atë ditë do të ndodh kiameti. Çdo melek i afërt, qielli, toka, kodrat, gurët të gjitha këto shkëlqejnë në ditën e xhumasë.

Pyetje: Agjërimi për mua... Pse?

Përgjigje: Sepse njeriu mundet me ngrënë në vetmi, ndërsa para njerëzve me u tregu se është agjërueshëm, për këtë arsye është vepër e posaçme, dhe Allahu i Lartmadhëruar shpërblen Vetë, pa angazhuar askënd tjetër në atë shpërblim.

Cila është dispozita për njeriun i cili hanë dhe pinë me harresë në Ramazan?

“Asgjë, përpos asaj që Muhamedi a.s. ka thënë: E ka ushqyer dhe i ka dhënë ujë me pi Allahu, e ai le të vazhdojë agjërimin.”

Një njeri e ka pyetur Muhamedin a.s.: Me qenë koha e namazit, ndërsa unë jam i papastër (xhunub) dhe jam agjërueshëm. Iu është përgjigjur: Po edhe unë ashtu, me qenë koha e namazit, ndërsa unë jam i papastër (xhunub) dhe jam agjërueshëm: I tha ai njeri: Po ti o I Dërguar nuk je si ne, sepse Allahu t’i ka falë mëkatet e kaluara dhe të ardhshmet. Muhamedi a.s. i tha: Për Allahun, kam shpresë se unë jam ai i cili më së shumti i frikohem Allahut, e po ashtu kam dëshiruar tu mësoj juve kulminacionin e devotshmërisë.

TATIMET DHE ZEKATI

Të gjithë e dimë se shteti parasheh dhe cakton tatime për shtetasit, për tu zhvilluar, për shërbime, për infrastrukturë dhe projekte të mëdha të cilat individët nuk mund t’i realizojnë individët, këto projekte të cilat i shfrytëzon shoqëria në përgjithësi. Këto tatime a kanë lidhje me zekatin ... apo ato janë investime, tatime të cilat nuk kanë të bëjnë dhe nuk kanë lidhje me zekatin.

Shejhu Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë:

Nuk lejohet që fondi i tatimeve të paralelizohet si fond i zekatit, sepse ka të varfër, të uritur dhe nevojtarë.

Çka vepron shteti? Shteti obligon tatimet si kundërvlerë e shërbimeve ndaj qytetarëve, sepse rrugët i shfrytëzojnë automjetet.

Pra shërbimet publike i merr në përgjegjësi shteti. Nëse prej tatimeve individuale shteti nuk mundet me realizuar projekt-buxhetin ose nuk mund të ndërtoj shkolla. Në shkollë shkon djali i të pasurit, në xhami falen të gjithë njerëzit, të pasur e të varfër. Pra zekati mund të destinohet në këto investime, atëherë kur nuk mjaftojnë apo nuk ka fonde për këto investime.

Pra, për projektet të cilat janë në shërbim të të gjithëve nuk epet zekati asnjëherë, mirëpo zekati është për të varfrin nëse plotësohen të gjitha nevojat e të varfërve, atëherë mirë se janë ato fonde të zekatit, lejohet për nevoja tjera shoqërore sepse shteti ka burime të shumënumërta dhe të shumëllojta, si ganime (pasuria prej luftës) enfal (pasuria prej luftës), Haraxhi (tatimet). E nëse shteti nuk mundet për t’i realizua me sukses projektet e tyre, parasheh prej tatime në bazë të mundësive materiale të tyre.

PYETJE DHE PËRGJIGJE

Deri sa ishim në shtëpinë e tij, njëri prej prezantuesve ia parashtron një pyetje shumë të rëndësishme.

Supozojmë se një njeri tubon një shumë të konsiderueshme për shpenzime të martesës së vajzës së tij. Sh. 1000 lira egjiptase, ose më shumë ose më pak. Mirëpo ai e ka gjendjen e vështirë ekonomike, ai e ndjen se primare me e ruajt atë shumë dhe çdo herë kur deponon në atë arkë një ditë prej ditësh arrin shumën e Nisabit e cila shumë e obligon që ta jep zekatin. A e ka për obligim me dhënë zekatin apo jo?

Shejh Shaëraviju është përgjigj:

Po, e ka për obligim dhënien e zekatit se dihet me arritjen e vlerës së Nisabit, bëhet obligim zekati.

Komenti i Dr. Es-Sejid d. Xhemijli

Mendoj se kjo çështje është përhapur shumë në ditët e sotshme, sa që mendojnë njerëzit se për tubimin e mjeteve për këto çështje nuk epet zekati, mirëpo duhet që sa më shpejtë me u çliruar prej këtyre iluzioneve dhe le ta japin hakun e Allahut (zekatit), pra të drejtën e tyre për ta fituar kënaqësinë e Allahut të Lartmadhëruar se e drejta e Allahut ka prioritet mbi çdo gjë.

Një prej fatkeqësive njerëzore është zbavitja me logjikën e tij që do të thotë me mendua me vepruar njeriu në diçka çka është në kundërshtim me dobinë e tij apo është në kundërshtim me atë çka është faktike.

Xhemal Safi shkruan kjo i ngjason përzierjen e lotëve të buzëqeshjes me lotët e të quajturit p.sh. Me mendua se rruga qorre është rrugë tejkaluëse dhe rruga tejkaluëse rrugë qorre. Ata hanë para të fëlliqura dhe nuk e dinë. Ata nuk kanë mundur të na sjellin kurrfarë arsye as dëshmie, ashtu siç nuk kanë mundur që me lënë të lejuarën apo atë që e ka lejuar sheriatit, as me na bind me u larguar nga ligji i sheriatit.

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s.: Përpos zekatit a ka obligime tjera të pasurisë?

Është përgjigj: Po, dhe e ka lexuar ajetin Kur'anor "Dhe e jep pasurinë e tij për dashurinë e Tij(ndaj Allahut dhe për të mirën e tij)". E ka përshkrua Darukutni.

Një njeri e ka pyetur të Dërguarin s.a.v.s.: Unë ia kam dhënë nënës time sadaka një robi mirëpo nëna ka vdekur. Muhamedi a.s. i ka thënë: E ke për obligim zekatin, sepse tani ai rob është trashëguar te Ti.

Ebu Dherri e ka pyet të Dërguarin s.a.v.s.: Si të jap sadaka atëherë kur nuk kam pasuri? Është përgjigj: Prej sadakasë është **TEKBIRI**, **SUBHANALLAHI**, **ELHAMDULILAAHI**, dhe **LA ILAHE IL-LALLAHU** dhe **ESTEGFIRULLAHI**, po ashtu këshilla për punë të mira, ndalesa nga punët e këqija, me i larguar mbeturinat që i neveritin kalimtarët, si eshtrat, e gurët, po ashtu udhëzimi (ndihmesa) për të verbrin, sqarimi i çështjeve (ndihmesa) për memecit dhe shurdhuesit (me i ndihmua atyre që kanë aftësi të kufizuara). *(I Dërguari i Allahut e ka folur të vërtetën)*

Një grua e ka pyet të Dërguarin e Allahut s.a.v.s.:

"Nëna ime ka vdekur, mirëpo unë për të kam dhënë një robëreshë sadaka?"

Muhamedi a.s. iu është përgjigj: Ajo tani është paraardhëse prej së cilës ke trashëguar, për të cilën duhet dhënë sadaka.

(E ka përshkruar Muslimi)

RRUGA PËR NË SHOQËRINË ISLAME

Dëgjohen zëra të fuqishëm ku kërkojmë praktikimin e sheriatit që të jetë bazë e fortë e shoqërisë, sepse shoqëria islame është shembull tipik se si duhet të jetojnë pasuesit e tij, të lumtur, të zhvilluar e jo me jetë të vështirë ekonomike, kriza shpirtërore, sepse vendet tjera dhe shoqëritë tjera të cilat nuk e praktikojnë sheriatin është rezultat i mos praktikimit të programit të Zotit të Lartmadhëruar i cili i ka vendos rregullat më mirë, bazat më të forta, dhe ligjet më të qëndrueshme për të përforcuar familjet në shoqëri.

Të tjerët thonë se praktikimi i sheriatit islam u bën padrejtësi disave (apo tjerëve).

Cili është mendimi i Shejh Shaëravit për këtë?

Imami i mirënjohur thotë: Angazhohu islamin faktik edhe pse nuk praktikohet, sepse pas kësaj praktikohet islami në veten tënde. Nëse çdonjëri prej neve e praktikon islamin në vetvete, qeveritarit të cilët nuk e praktikojnë shariatit do të rrëzoheshin vetvetiu, dhe sikurse qeveritarët do ta kuptonin se populli e donë programin e Zotit dhe e parashohin zgjidhje për ta, ata edhe vet do ta praktikonin dhe për me iu afrua popullit do ta praktikonin programin e Allahut.

Shejh Shaëraviju mendon se qeveritarët në kohën bashkëkohore angazhohen me vendos ligje me të cilat populli pajtohet dhe sikur të dinin se populli e praktikon planprogramin e Allahut, qeveritarit do t'iu afroshin popullit duke e praktikuar planprogramin e Allahut sepse populli e praktikon shariatit islam në ato çështje në të cilat qeveria nuk mund të ndërhyjë.

Detyra e jonë në jetë për të shkuar në drejtim të shoqërisë islame është në dy mënyra:

E para: Që të angazhohemi, të përpiqemi dhe ta praktikojmë shariatit islam.

E dyta: Nëse nuk realizohet praktikimi i shariatit islam, ne duhet ta paraqesim teorinë shkencore të shariatit islam. Shkencën për ta paraqit besimin islam të pastërti, të vërtetën e Kur'anit dhe çka ka në të prej thesarit të pastër dhe të shtrenjtë dhe se Kur'ani nuk është fjalë njeriu, sepse në të ka thesare të fshehta, sekrete të panjohura, të paditura, të cilat ia tejkalojnë aftësisë së njeriut. Momentalisht aktiviteti dhe veprimtaria jonë është që islamin ta kemi besim dhe adhurim.

HAXHI DHE DOBITË E TIJ

Një lexues i cili kishte lexuar revistën “Livaul Islam” për pranimin apo mospranimin e Haxhit në shtëpinë e Allahut, deri sa gjendet apo shkon si punëtorë në vendet e shenjta të Hixhazit, pra duke lidh kontratë me ndonjë organizatë atje.

E vërteta është se në ditët e haxhit shumica shkojnë për punësim më vende tjera(në vendet e shenjta), shkuarja e tyre është për të kërkuar profit dhe furnizim, shumica e tyre kryejnë haxhin, mirëpo në vetvete në shpirt e ndien se në esencë nuk ka shkuar për haxh, por për punë, mirëpo kryerja e haxhit në vend të dytë, ai pranohet haxhi apo jo?

Kur ia kam parashtruar këtë pyetje Shejh Muhamed Muteveli esh-Shaëravit: Ai vërtetoi se Haxhi është i plotë sepse shkuarja e tij në punësim sezonal nuk është në kundërshtim me pranimin (plotësimin e haxhit) sepse haxhi nuk plotësohet pa dobi dhe profite të shumëfishta.

Zoti i Lartmadhëruar thotë: Për t'i realizuar (dhe për t'i prezantuar) profilet e tyre.

PËRFUNDIM DHE PËRKUSHTIM

Pasi e përfundova shkrimin e këtij libri, ia paraqita të nderuarit Imamit të mirënjohur Shejh Muhamed Muteveli Shaëravijut. Ai kërkoi nga unë që ta lexoj Interesimi i tij në lëndën e librit e ishte shumë i madh ndërsa edhe unë dëshiroja të isha i përpiktë që t'ia lexoj në tërësi, që atë çka e ndiej obligim për të përhap idetë e këtij dijetari pse që e ndieja veten si djalë dhe nxënës i tij, në duar të tij për të ruajtur pastërtinë dhe thellësinë e mendimeve të tij në librin tim me lapsin tim të thjeshtë.

Pasi që të dy dëshironim dobinë e përgjithshme Islame dhe të myslimanëve ne kemi shpenzuar shumë kohë dhe mund për t'i harmonizuar mendimet apo afrimin e mendimeve kundërthënëse të çështjeve bashkëkohore si në besim i cili është thelbi i fesë, për të cilat disa janë neglizhent dhe indiferent, dhe disa tjerë bëhen dhe dëshirojnë të jenë neglizhent dhe indiferent.

Libri patjetër duhet të përfshinte çështje të reja dhe që rrahë problematikën bashkëkohore. T'i sqaroj ato në frymën e sotshme, për të cilat disa dyshojnë, gjë që e cila na hamend neve me i paraqit apo jo. Ende në zemra ka njolla, hamendje dhe tronditje. Pjesa dërmuese e çështjeve bashkëkohore sa i përket esencës së tyre ato janë statike, pra të palëvizshme dhe janë të pandryshuara, mirëpo sa i përket degëve të tyre ato mund të ndryshojnë, apo mund të kenë sqarime shtesë mirëpo prapëseprapë mendja e mprehtë dhe logjika e shëndoshë patjetër duhet të mbështetet në bazë e pastaj duke i përcjell degët e bazës i sqaron çështjet të cilat kanë të bëjnë me planprogramin e Allahut të Lartmadhëruar.

Rrushi a po rrushi i thatë nuk ka dyshim se është i lejuar hallall, mirëpo shtrydhja e tij dhe shndërrimi në alkool nuk ka dyshim se është i ndaluar, haram, e kjo është bazë për çdo degë të tillë.

Kështu është puna me ata të cilët lejojnë kartat kreditore investuese nga shkakun se ato janë pasuri dhe qarkulluese dhe qarkullojnë me jetën me zhvillimin e jetës. Atyre u kundërvihemi, kjo është se sipas mendimit tuaj harami duhet pasur arsye, shkakun dhe urtësinë e ndalimit, por çka do të thoshit se urtësia e ndalimit nuk është kjo për çka po mendoni!?. Çështja e hallallit dhe haramit për të cilat dijetarët bazohen në formë të veçantë dhe pastaj vendosin dispozitën për atë çështje. Mirëpo, a e di ti se Imani çdo herë nuk është i ndërlidhur me shkaqe të dukshme apo të kapshme si pas shikimit të prizmit njerëzorë. Kjo për arsye se vet Imani është shkak i çdo dispozite i cili burimin e ka nga Allahu, qoftë ajo veproje ose mos e vepro. Kjo është haram ose kjo është hallall, pa marr parasysh njeriu e di atë shkak apo nuk e di.

O Zot! Të lutemi na falë për atë që kemi harruar ose kemi gabuar, na frymëzo dhe na ndihmo ta gjejmë të vërtetën, faqet e këtij libri bëni që të na zbrit neve me takimin tënd.

Përsëritet qofshin për zotërinë tonë, Muhamedin, për familjen e tij dhe gjithë shokëve të tij.

Dr. Sejid Xhemil

Kajro, Xhumadel Ahire, 1401 H
Mars, 1981